

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til stedbarnsadoption for registreret partner fra barnets fødsel.
(Beslutningsforslag nr. B 161).

Medlemmer af Folketinget Anne-Marie Meldgaard (S) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v. (Gennemførelse af direktiv om etnisk ligebehandling og beskæftigelsesdirektivet).
(Lovforslag nr. L 37).

Ønsker nogen at optage dette lovforslag? (*Ophold*). Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 48:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren [om ens levevilkår m.v. i alle egne af Danmark].

Af Kristen Touborg (SF) og Aage Frandsen (SF).
(Forespørgslen anmeldt 23/3 2004).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 185: Forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven) og lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven). (Fremrykning af lavere skat på arbejdsindkomst).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 17/3 2004).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Jeg kan forstå, at Venstres ordfører er forsinket, så derfor har jeg mulighed for at starte ligesom i gamle dage, og det gør jeg gerne.

Siden regeringsskiftet er arbejdsløsheden steget og steget med i alt 40.000-50.000 personer. Regeringen har hidtil ikke villet gøre noget, ja, enhver form for politiske initiativer til bedring af beskæftigelsen har man betragtet som utidig og skadelig indblanding i den almindelige udvikling – et udtryk for gammeldags og forældet keynesjansk tankegang, som statsministeren jo så tydeligt i bogen »I godt vejr og storm« har slået fast i bedste fald ikke virker og i værste fald er direkte skadelig.

Opsvinget er lige om hjørnet. Det lovede statsministeren direkte i sin nytårstale, og det er derfor særdeles positivt, at regeringen nu heldigvis langt om længe har erkendt, at det ikke er tilfældet, og at man er nødt til at gøre noget aktivt for at imødegå den negative udvikling. Men det er desværre for sent, og medicinen virker forkert. Skattelettelser er en meget dyr måde at skaffe beskæftigelse på. De giver naturligvis beskæftigelse, men spørgsmålet er, hvor meget mere der kommer i Danmark, og hvor meget der kommer i udlandet, når det skal dreje sig om at købe nye biler og tage ud at rejse osv.

Kl. 9.05

Det eneste fornuftige og fremadrettede ville have været at investere i fremtiden, men regeringen har i stedet valgt at byde op til forbrugsfest. Som sædvanlig med denne regering er der noget lusk med i spillet, men det forsøger man behændigt at skjule. Det er således grænsende til grov manipulation, når man i L 185 alene opgør de økonomiske konsekvenser af lovforslaget isoleret og ikke ser dem i den naturlige sammenhæng med L 186 om suspendering af SP-opsparringen.

Det er helt forkert at tale om skattelettelser som led i regeringens pakke. Samlet set er der nemlig tale om en skatteskærpelse, da beskæftigelsen af SP-bidrag efter regeringens egne beregninger giver en merskat på 3,9 mia. kr. i hvert af årene 2004 og 2005, mens fremrykningen af skattelettelserne koster 3,9 mia. kr. i 2004 og 2,5 mia. kr. i 2005. Samlet set vil indkomstskatten til staten således stige med 1,4 mia. kr. for de 2 år.

Det er det rene cirkus. Nordea Pensions direktør, Jens Galatius, udtaler til dagbladet Børsen, at reelt tager regeringen penge op af lom-

men på folk. Den beholder selv halvdelen, fordi beløbet nu beskattes, og opfordrer derefter folk til at bruge resten, og det er ikke seriøs rådgivning. Gad vide, hvordan Forbrugerombudsmanden ville reagere, hvis vi som pensionselskab foretog den manøvre.

Der er helt entydigt tale om at forringe pensionsopsparingen ved at udbetale den kontant i 2004 og 2005. Den merskat, det medfører, bliver givet som skattelettelser til alle med forholdsvis høje arbejdsindkomster – altså bortset fra de 1,4 mia. kr. – men derimod bliver der ingen kompensation for skatten af SP-bidraget til beskæftigede med lave indkomster, hvis de ikke har en ægtefælle, som kan udnytte det høje bundfradrag på mellemskatten.

Det eneste, der sker for alle enlige med en arbejdsindtægt på under 235.600 kr. eller ægtepar med en samlet husstandsindkomst på under 471.200 kr., er, at de får lov til at få deres pensionsopsparing i form af SP-bidraget udbetalt, efter at beløbet er beskattet. Hvis man skal have fuld glæde af regeringens fremrykkede skattelettelser, skal man have en indkomst på mindst 276.000 kr. eller en samlet husstandsindkomst for ægtefæller på mindst 552.000 kr. Har man en månedsløn på under ca. 20.000 kr., kommer man slet ikke med, og for at kunne få den fulde skattelettelser skal man tjene over 25.400 kr. om måneden. Langt over 2 millioner danskere får ikke gavn af lettelserne, eftersom de har en indkomst, der ganske enkelt er for lav til, at de kan få andel i skattelettelserne.

Regeringens bestikkesepakke virker altså utrolig skævt. De lavtlønnede får slet ikke del i glæderne, men er blot med til at finansiere gevinsterne for de bedre stillede. Folk bliver så at sige snydt for deres egne penge. Der er ikke tale om nye skattelettelser, men om pensionsforringelser og skattestramninger. Det er den mest virkningsløse medicin, når det gælder om at nedbringe arbejdsløsheden, og Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg bemærkede selvfølgelig den sædvanlige socialdemokratiske floskel, nemlig at det er dyrt at lade folk beholde deres egne penge, og tilmed sluttede hr. Jacob Buksti af med at sige, at man bliver snydt for sine egne penge. Men er situationen ikke netop den, at når vi letter skatten på arbejde, får folk faktisk lov til at beholde nogle flere af de penge, de selv har tjent?

Er Socialdemokraterne ikke snart nået dertil, at man frigør sig for de gamle socialistiske trave-re om, at pengene pr. definition tilhører staten, og hvis man giver skattelettelser, er det en gavebod og en dyr måde at sørge for, at folk får nogle penge, og det er meget bedre, at staten sørger for, hvordan pengene skal fordeles? Handler det i virkeligheden ikke om, at nu får folk lov at beholde nogle flere af de penge, de selv har tjent?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er da det mest skinbarlige vås, jeg har hørt længe. Selvfølgelig er alle de penge, folk har, også dem de betaler i skat, jo deres egne, og derfor må konklusionen af det, den konservative ordfører siger, være, at man helt skal lade være at betale skat. Det må jo være sagen. Men jeg er sikker på, at det mener den konservative ordfører nok ikke.

Jeg har ikke sagt noget om, at der er noget galt i, at man giver skattelettelser, og jeg har heller ikke sagt noget om, at der er noget galt i, at man giver folk penge. Jeg har bare sagt, at det er at putte folk blå i øjnene at bilde dem ind, at der med dette lovforslag bliver tale om skattelettelser, for det bliver der jo ikke. Det er en fremrykning af de skattelettelser, man allerede har vedtaget.

Med forslaget her bliver der ikke en eneste krone mere til folk end dem, de allerede har fået stillet i udsigt. Derimod sker der det, at de penge, folk indbetaler til den pensionsordning, som regeringen har gjort til en individuel opsparingsordning, så man fra 2005 frit kan vælge, hvor man vil placere pengene, får folk udbetalt tvangsmæssigt. Der er tale om en tvangsnedsparring, og det synes jeg er urimeligt, både samfundsmæssigt set og over for den enkelte. Der er tale om, at folk bliver snydt for deres egne penge.

KL 9.10

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg skal sige hr. Jacob Buksti tak for erkendelsen af, at de penge, folk selv har tjent, er deres egne, og så kan jeg forsikre hr. Jacob Buksti for, at jeg er ganske enig i, at der skal betales skat, for ellers har vi jo ikke mulighed for at sikre vores velfærdssamfund. Det er også derfor, det er nødvendigt at gøre det attraktivt for mennesker at arbejde, for ellers kommer der ingen skattepenge til staten.

Så siger hr. Jacob Buksti, at forslaget ikke giver folk flere penge, men det er jo ikke rigtigt. Det er jo sådan, at vi fremrykker skattelettelsen, så man får en større lettelse både i år og næste år, end man ellers ville have fået, og derfor er det noget decideret sludder at sige, at det er en tvungen nedsparring. Folk får nu lov at råde over de penge, de selv har tjent, og som de før har været tvunget til at indbetale til en bestemt ordning, og er det ikke rigtigt, at folk nu får mulighed for at bruge pengene, som de selv vil, f.eks. også indbetale dem til en pensionsordning?

Hr. Jacob Buksti er bekymret for de lavtlønnede. Men er det ikke rigtigt, at nu får også de lavtlønnede, der normalt ikke har kunnet udnytte rammerne for, hvor meget man kan opspare til pension, en reel mulighed for det, fordi de nu får et frit valg?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes stadig, det er en ret interessant argumentation, at folks egne penge skal de kunne disponere over, for selvfølgelig skal de det. Men jeg synes også, det er meget interessant, at den konservative ordfører derefter siger, at trods alt skal de betale noget i skat, for hvorfor skal de egentlig det ud fra den betragtning, den konservative ordfører har ført frem? Det kan jeg sådan set ikke forstå. Hvordan kan det være, at folk ikke kan få lov til bare at gå rundt og bruge deres penge? Det må da være konsekvensen af det, den konservative ordfører siger.

Jeg kan heller ikke forstå det, der blev sagt om SP-bidraget. Hvis det er sådan, at det ikke er en tvangsmæssig ordning, som den konservative ordfører mener, hvordan kan det så være, at man ikke må få et frit valg? Hvordan kan det være, at man først skal tage pengene ud for derefter at placere dem i en ratepension for at opnå den samme skattefordel? Hvordan kan det være, at folk, der er over topskattegrænsen, ikke kan få lov til at vælge og sige: Vi vil hellere lade pengene stå i SP-ordningen, for den giver langt mere? Hvorfor må folk ikke det? Hvordan kan det være, at pengene skal ud, for at man derefter skal sætte dem ind igen? Det er da ikke logisk.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Socialdemokratiet har i sit ændringsforslag til finansloven foreslået nye skatter på 3 mia. kr., herunder en lønskat på over 1 mia. kr. Vil hr. Jacob Buksti forklare Folketinget og offentligheden,

hvordan en sådan lønskat vil sætte hjulene i gang?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det vil jeg sådan set meget gerne, for det er det sædvanlige med Venstre og for den sags skyld også regeringen i skræmmekampagnen mod Socialdemokratiet: Man hæfter sig kun ved det, Socialdemokratiet vil sætte op, men ikke ved det, Socialdemokratiet vil sætte ned.

Vi har fået bekræftet endnu en gang af finansministeren; at i det pågældende ændringsforslag foreslår Socialdemokratiet også at fjerne den statslige bundskat og den statslige mellemskat, hæve personfradraget, sænke kommuneskatte­en, forhøje beskæftigelsesfradraget og forhøje grænsen for topskat. Erhvervslivet har hele tiden sagt, at det mest afgørende er at sænke skatten på arbejdsindkomst, og det er dokumenteret, at det sker med Socialdemokratiets ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg synes, jeg stillede et meget præcist spørgsmål om, hvorvidt lønskatten vil øge væksten i vort samfund og skabe flere arbejdspladser, og det kunne hr. Jacob Buksti i hvert fald ikke bekræfte. Men skal jeg forstå alt det, der er blevet sagt om de skattelettelser, som er en del af forårspakken, således, at hvis Socialdemokratiet rent teoretisk skulle komme til magten, vil Socialdemokratiet afskaffe disse skattelettelser, herunder suspensionen af SP-bidraget?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er sådan, at de skattelettelser langt hen ad vejen flugter med dem, vi har foreslået, så derfor kan man sige, at det er mindre lettelser, der skal gives. Spørgsmålet om SP-bidraget må vi tage op.

Men det, som er situationen, og som er det helt afgørende, er, at Venstre går fuldstændig galt i byen. Man tager hvert element isoleret, og det er fuldstændig urimeligt, når det er en samlet pakke, der er tale om. Det er også derfor, det er forkert, at man siger, at det vil medføre tab af arbejdspladser, for man glemmer, at der også er noget, der giver mange flere arbejdspladser.

Det er ikke acceptabelt, at man efterhånden fører skræmmekampagne ved kun at nævne det, Socialdemokratiet vil sætte op, uden også at

koncentrere sig om det, vi vil sætte ned. Der ligger mange beregninger, også fra Finansministeriet, der klart dokumenterer, at den socialdemokratiske plan virker i retning af, at der i årene frem til 2010 kommer over 20.000 flere i beskæftigelse.

Kl. 9.15

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er altså et faktum, at i det ændringsforslag, som Socialdemokratiet selv har stillet, afviser man skattelettelser for 5,7 mia. kr. og øger skatterne med 3 mia. kr. Det er ikke noget, vi står og finder på, det er noget, Socialdemokratiets finansordfører har foreslået i et ændringsforslag til finansloven. Det kan godt være, at hr. Jacob Buksti er uenig i det, men det må man så klare internt i Socialdemokratiet.

Jeg blev forvirret her til sidst, fordi hr. Jakob Buksti sagde, at de skattelettelser vi nu gennemfører, flugter med det, Socialdemokratiet vil, men alligevel vil Socialdemokratiet stemme imod. Kan vi ikke få det helt klart: Vil Socialdemokratiet genindføre den lave grænse for mellemskat, hvis Socialdemokratiet kommer til? Vil Socialdemokratiet fjerne skattelettelserne her, hvis Socialdemokratiet – jeg havde nær brugt et ord, som man ellers ikke bruger i parlamentarisk sprogbrug, men lad mig så sige: borgerne forbyde det – skulle komme tilbage til magten?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg betragter i og for sig hr. Kristian Jensen som forholdsvis begavet, og derfor kan jeg sådan set ikke forstå, at hr. Kristian Jensen kan stille det spørgsmål.

Jeg har netop sagt, at når Socialdemokratiet kommer til, vil vi afskaffe bundskatten, afskaffe mellemskatten, hæve topskattegrænsen med 20.000 kr., indføre et beskæftigelsesfradrag på 10 pct., forhøje personfradraget med 13.200 kr. og sænke kommuneskatten. Jeg håber, man kan forstå, at dermed bliver spørgsmålet om, hvorvidt vi vil flytte rundt på nogle grænser mellem bund- og mellemskat, ret teoretisk, al den stund vi vil afskaffe begge dele.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Nu er det socialdemokratiske skatteudspil jo underfinansieret med 15 mia. kr., og jeg tror ikke, at Socialdemokraterne rent faktisk er så uan-

svarlige, at de vil gennemføre det, de har foreslået. Derfor er man vel nødt til at tage udgangspunkt i det skattesystem, som Socialdemokratiet kommer til at overtage.

Hr. Jacob Buksti siger, at det, vi foreslår, flugter med det, Socialdemokratiet vil, og så er det bare, jeg ikke kan forstå, at hvis det flugter med det, og hvis det er et skridt i den rigtige retning, hvorfor vil Socialdemokratiet så stemme imod?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Til det sidste: Det skyldes, at det isoleret set har en fuldstændig forkert fordelingsprofil og derfor er asocialt.

Så vil jeg sige, at hvis hr. Kristian Jensen går hjem og læser Finansministeriets papirer fra marts 2003, vil hr. Kristian Jensen kunne konstatere, at Socialdemokratiets forslag er fuldt finansieret. Når man kommer frem til, at der mangler 15 mia. kr., er det bl.a. ud fra den beregningsforudsætning, at efter 2010 har regeringen ophævet skattestoppet på ejendomsværdien. Det har vi ikke kunnet få nogen klar melding om, men det er derfor, det finansieringselement ikke giver mere efter 2010 ifølge beregningen, så det er fuldstændig fup og svindel som sædvanlig.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil starte med at undskylde over for hr. Jacob Buksti og resten af Folketinget. Jeg sad fast i trafikken, og jeg håber, at hr. Jacob Buksti nød at komme først til. Det varer nok mange år, inden det sker igen, det håber jeg i hvert fald.

Mit spørgsmål går på den skæve fordelingsprofil og diskussionen om SP'en, som får mig til at spørge: Hvis man mener, at en suspension af indbetalingerne til SP'en er med til at give en skæv fordelingsprofil, er det så, fordi man vil gøre det til en skat igen? Vil man gøre SP-bidraget til en skat, så den enkelte ikke får de penge tilbage, den enkelte har indbetalt, men det hele skal deles ud i lige store bidder? Er det det, Socialdemokratiet vil med SP'en?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg har allerede tilkendegivet, at jeg er meget glad for, at hr. Peter Christensen kom for sent, for det er jo meget sjovt at komme herop først, så vi ligesom kan vænne os til det. Det tager jo ikke så lang tid, før det sker igen.

Så vil jeg blot sige, at det jo er åbenlyst, at profilen er skæv. Det fremgår jo, at der ikke er noget til folk med lave indkomster, fordi det i sagens natur er en fremrykning af de skattelettelser, der allerede er vedtaget. Det er en forudsætning, at man skal betale mellemskat, og gør man ikke det, er der ingenting.

En anden ting er, at forringelsen af SP-bidraget koster en almindelig 35-årig lønmodtager 250.000 kr. Suspensionen vil alene koste 6.700 kr. om året, når vedkommende bliver pensioneret, og hvis De Konservative får held til at afskaffe SP-bidraget permanent, vil det koste den pågældende 116.000 kr. om året, så derfor er det dybt asocialt.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg håber, vi trods alt kan blive enige om, at om suspensionen kommer til at betyde noget for pensionsudbetalingen i den sidste ende, afgør den enkelte selv, fordi der er fuldstændig valgfrihed. Man kan indbetale pengene på en ratepension eller kapitalpension, så man under alle omstændigheder får pensionskroneerne.

Kl. 9.20

Jeg synes ikke, hr. Jacob Buksti svarede på, om Socialdemokratiet egentlig ønsker at gøre SP'en til en skat igen, hvis de kommer til magten, altså at den enkelte ikke skal have det samme beløb tilbage, som den enkelte har indbetalt. Jeg spørger, fordi det netop var situationen, da Socialdemokratiet tabte regeringsmagten. Der var mange skatter, og en af dem var SP'en, og det første, vi gjorde, var at gøre den individuel, så man netop fik det beløb, man havde indbetalt, retur. Vil Socialdemokratiet lave om på det og altså gøre SP'en til en skat igen?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, det er meget interessant, at det ene øjeblik er det en skat, og det næste øjeblik er det en individuel betaling. Hvis det er en individuel betaling, hvordan kan det så være, at folk ikke kan få lov at gøre med den, hvad de vil? Hvordan kan det være, at den partout skal trækkes ud for at indbetales igen?

Hr. Peter Christensen må vel medgive, at de, der har det største incitament til at sætte penge ind på en pensionsordning, er dem, der har den største fordel af det, og det er dem, der betaler topskat. De, der kun betaler bundskat, har ikke noget stort incitament til at sætte 300 kr. ind

på en pensionsordning hver måned, for det får de faktisk ikke noget ud af.

Med hensyn til SP-bidragets fremtid indgår det jo klart i vores forslag til skattereform, at i forbindelse med den samlede omlægning af skatten, hvor vi afskaffer bundskatten og mellemskatten og hæver grænsen for topskatten, hæver beskæftigelsesfradraget til 10 pct., altså fire gange så meget som i dag, og forhøjer personfradraget osv., sker der også en forhøjelse af arbejdsmarkedsbidraget. Heri indgår SP'en, og så kan man kalde det, hvad man vil.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg er lige så fortrønet over fordelingsprofilen i regeringens forslag, som hr. Jacob Buksti og Socialdemokraterne er, og i den forbindelse skal jeg spørge, om Socialdemokraterne efter et kommende valg – hvor alt jo tyder på, at Socialdemokraterne igen sidder i regering – vil være med til at invitere folk på overførselsindkomst med til denne forbrugsfest.

Virkelighedens verden er jo, at ligesom ved de tidligere skattelettelser får folk på overførselsindkomst, altså pensionister, kontanthjælpsmodtagere, SU-modtagere, førtidspensionister og dagpengemodtagere, et stort, rundt nul ud af forslaget her. Vil Socialdemokraterne være med til at skabe større lighed i samfundet ved at hæve indtægtsgrundlaget for folk på overførselsindkomst?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Der ligger allerede i vores udspil til skattereform, som er fremsat med B 106, forskellige elementer, som virker i den retning, fru Pernille Rosenkrantz-Theil er inde på, og jeg mener i hvert fald, jeg kan give tilsagn om, at naturligvis vil vi indkalde interesserede partier til at diskutere præcis det problem. Det er oplagt, at uanset om vi taler om lavtlønnede lønmodtagere eller folk på overførselsindkomst, er vi selvfølgelig nødt til at forholde os til den øgede indkomstforskel, der i givet fald måtte være.

Formanden:

Så begynder vi forfra på ordførerrækken.

Peter Christensen (V):

Venstre støtter fremrykningen af skattelettelserne. I stedet for at sprede skattelettelserne ud over de næste 4 år giver vi nu danskerne hele

lettelsen på én gang, og det bliver mærkbart for både den enkeltes økonomi og dansk økonomi som helhed.

Alle, som arbejder, vil virkelig kunne mærke fremrykningen af de vedtagne skattelettelser. For det første øges niveauet for det maksimale beskæftigelsesfradrag, som jo gives til alle, som arbejder, og som gør det mere økonomisk attraktivt at være en del af arbejdsmarkedet end at stå uden for det. Desuden øges grænsen for, hvornår der skal betales mellemskat. Sammenholdt med den allerede gennemførte lettelse hæves grænsen med i alt næsten 50.000 kr. Det betyder, at trekvart million danskere ikke længere skal betale mellemskat, og det er altså mærkbart.

Der er tale om reelle skattelettelser på knap 10 mia. kr., som udmøntes her og nu i 2004. Det er ikke som med de sædvanlige såkaldte skatte-reformer, hvor der gives med den ene hånd og tages med den anden – reformer, hvor skatte-yderne historisk altid har tabt og statskassen vundet. Det er slut nu. Med skattestoppet som udgangspunkt for skattelettelser vinder skatte-yderne altid, og nu gennemfører vi reelle skatte-lettelser, hvor der bliver mere tilbage til dem, der arbejder.

Ud over at den enkelte for en gangs skyld gives mere og ikke mindre økonomisk frihed, vil lettelserne også give et løft i beskæftigelsen. Beskæftigelsen skal stige, og ledigheden skal ned. Vi har brug for vækst, og et opsving er på vej, men økonomien har brug for et skub. Godt nok er dansk økonomi sund og solid, men opsvinget kommer ikke hurtigt nok. Det er på vej, men i for lav fart, og derfor skal den private økonomi have et skub, eller et ordentligt spark bagi, om man vil.

Kl. 9.25

Sparket skal sparkes allerede her i 2004, og vi står derfor i en situation, som er usædvanlig af to grunde. For det første er det historisk og usædvanligt, at danskerne gives reelle skattelettelser, fordi der ikke tages penge af den anden lomme, og for det andet er det også usædvanligt, at lettelserne skal gives med tilbagevirkende kraft.

Skal vi have en samfundsøkonomisk effekt af fremrykningen allerede her i 2004, kræver det, at der udsendes en ny forskudsregistrering, og at der udsendes nye skattekort. Jeg er dog sikker på, at folk tilgiver os, at de skal belemres med et nyt skattekort, når de ser forskellen på de to kort – ja, jeg vil faktisk opfordre alle til at gemme deres gamle skattekort, så de kan sammenligne det

med det nye, de snart modtager. Forskellen bliver ikke svær at få øje på.

Fremrykningen af skattelettelserne er en del af forårspakken, og ligesom foråret varsler en ny, varmere og mildere periode, varsler forårspakken også en ny, varmere og mildere periode for den danske skatteyder, så derfor kan Venstre naturligvis støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Vil Venstres ordfører medgive, at folk på overførselsindkomster, altså pensionister og førtidspensionister, SU-modtagere, kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere, og i øvrigt hele den gruppe, der er i arbejde, men tjener under 235.000 kr. om året, ikke får noget som helst ud af det forslag, vi behandler her? At de ikke får en eneste krone ud af L 185?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Under den diskussion, vi havde, da vi i sin tid vedtog skattelettelserne – altså selve indholdet af skattepakken – havde vi jo også en debat om, hvem vi skulle give lettelserne. Her var det helt afgørende for Venstre, at de blev givet sådan, at også det økonomiske incitament til at være på arbejdsmarkedet blev større. Vi ville sætte alvor bag det synspunkt, at det skal kunne betale sig at arbejde, og derfor er det fuldstændig korrekt, at hvis man vil have, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde, skal man selvfølgelig målrette lettelsen til dem, der er på arbejdsmarkedet, og det er, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil er inde på, selvfølgelig dem, der er i beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

I Enhedslisten går vi ud fra en eller anden rimelighedsbetragtning. Vi går ind for, at når man har en masse penge, man gerne vil smide ud i æteren, skal man tage i betragtning, hvad folk i forvejen har mellem hænderne, og jeg vil nok vove at påstå, at der er andre end direktørerne og topfunktionærerne, der kunne have et større behov. Her taler jeg selvfølgelig om folk på overførselsindkomst.

Jeg kan godt forstå, at en meget stor del af den danske befolkning føler sig taget noget ved næsen, når de kan se, hvordan folk, der tjener væsentlig mere end dem selv, får rigtig mange penge mellem hænderne nu. De får rigtig mange ekstra penge mellem hænderne, mens de her i

samfundet, som rent faktisk ikke har så meget, ingenting får.

Hr. Peter Christensen taler om, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at det er det, der er sigtet med forslaget. Jeg skal bede hr. Peter Christensen bekræfte, at f.eks. en lønmodtager, der tjener mellem 180.000 kr. og 235.000 kr. om året, får nul kroner med det lovforslag, vi behandler her.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

At påstå, at det kun er direktører, der får del i den skattepakke, regeringen har fremsat, altså at det kun er direktører, der får del i de næsten 10 mia. kr., der samlet set bliver givet i skattelettelse, er altså noget af en fordrejning af fakta. Alle, der er i arbejde, får del i de 10 mia. kr., det gør alle, der er i beskæftigelse, for det sørger beskæftigelsesfradraget jo netop for.

Den forrige debat om selve skattelettelserne afslørede, at Enhedslisten og Venstre ikke er enige om, at hvis man vil lægge alvor bag det synspunkt, at det i højere grad skal kunne betale sig økonomisk at være en del af arbejdsmarkedet, er man også nødt til at indrette skattelettelserne netop derefter. Det mener Enhedslisten ikke, og længere er den vel ikke.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg synes, der var mindst én løs ende i hr. Peter Christensens besvarelse af den tidligere spørgers indlæg om incitamentet til at arbejde.

Kl. 9.30

Det er bare lige for at få alt på det rene, så vi kan diskutere, hvordan incitamentet virker og ikke virker. Men kan hr. Peter Christensen mene, at skattepakken giver pensionister, førtidspensionister og arbejdsløse et større incitament til at være på arbejdsmarkedet, og er det derfor, at de ikke får en øre ud af regeringens skattelettelser? Er det det, der er regeringens begrundelse for, at de ikke får noget som helst?

Så til noget helt andet. Hr. Peter Christensen indvarslede, at det her vil føre til en varm og mere mild periode. Det kan godt være. Jeg kom til at tænke på en nordpolsfarer, som synes, at det er forfærdelig koldt, og det tror jeg der er mange mennesker der godt kan nikke genkende til, sådan som tingene er lige nu, hvor regeringen skærer voldsomt ned på mange velfærdsydelser. Så kan man få en varm og mere

mild periode ved – med fare for at lægge mig ud med formanden – at tisse i bukserne.

Men det er jo på lånt tid. Når de her skattelettelser skal betales, er der kun én gruppe til at betale dem: Det er de svageste, som har brug for, at man får en god offentlig service, og de må betale de ufinansierede skattelettelser, som ligger i det her. Vil hr. Peter Christensen ikke medgive, at den her skattelettelse giver en regning, der skal betales, og at det højst sandsynligt ikke er de højtlønnede, der kommer til at betale den på et tidspunkt?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Der er ikke noget nyt i debatten om, hvordan de her skattelettelser er finansieret. Det er de samme penge, der går til at finansiere skattelettelserne, som da vi vedtog hele pakken, og derfor ved SF og hr. Morten Homann udmærket godt, at det kan holdes inden for den økonomiske vækst, der er forudset frem til 2010, og at det derfor er noget vås at argumentere for, at det bliver de svageste, der kommer til at holde for.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at en del af hele aftalen jo også indebærer, at der ud over det skattemæssige så også vil blive givet yderligere til netop de fattigste pensionister i det her land. Så pensionisterne, de fattigste pensionister, har netop også gavn af hele den her politiske aftale om skattelettelserne.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det var vist en pæn måde at sige på: Selv om der ikke er noget incitament til at arbejde for f.eks. førtidspensionister og studerende, jamen så får de bare et rundt nul af regeringen.

De skattelettelser, som det her forslag fremrykker, er jo ikke en gratis omgang, for det koster penge at give de her skattelettelser. Det fremgår også af lovforslaget, at der selvfølgelig er et provenutab ved at rykke skattelettelser frem. Der er jo en regning, der skal betales for det. Hvem er det, der skal betale den regning? Hvem er det, der skal betale gildet for regeringen?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg er nødt til at holde fast i det, som hr. Morten Homann startede med igen, nemlig at pensionisterne får et rundt nul. Det er simpelt hen ikke rigtigt. En del af aftalen omkring de her skatte-

lættelser er netop også, at der var sat i alt næsten 1 mia. kr. af til at målrette på forskellige områder, hvor der var særligt behov. Netop pensionisterne, som ikke har andet end folkepensionens grundbeløb, får jo noget som en del af den politiske aftale, der også er i forbindelse med skattelettelserne.

Det er fuldstændig korrekt, at hvis man vil følge en politisk holdning om, at det i højere grad skal kunne betale sig, også økonomisk, at være en del af arbejdsmarkedet, ja, så skal man også gennemføre det, f.eks. når man har med skattepolitik at gøre. Det er det, vi har gjort.

Derfor er det jo rigtigt, at hvis man så ikke er en del af arbejdsmarkedet, får man ikke en del af beskæftigelsesfradraget, det er logik. Men det er jo netop derfor, at vi i den politiske aftale, der er om skattelettelserne, tager højde for det ved at give nogle flere penge til de pensionister, som ikke har andet end folkepensionens grundbeløb. Så der er ikke nogen, der er tabere. Der er kun vindere ved de her skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne bede Venstres ordfører bekræfte, at lovforslaget har en undertekst, der hedder »Fremrykning af lavere skat på arbejdsindkomst« og dermed bekræfte, at der ikke i det her lovforslag er tale om en eneste krone i nye skattelettelser i forhold til det, der allerede er vedtaget. Der er altså alene tale om, at man fremrykker de skattelettelser, som skulle have fundet sted fra nu af og til 2007, så de har virkning fra 2004. Det håber jeg at Venstres ordfører vil bekræfte.

Jeg håber også, at Venstres ordfører vil bekræfte, at man hele tiden fra regeringspartiernes side har sagt, at de skattelettelser, man altså allerede har vedtaget og nu fremrykker, er fuldt finansieret, og at det har de været hele tiden.

Derfor vil jeg til sidst bede Venstres ordfører bekræfte, at det eneste nye i det her altså er, at staten får 7,8 mia. kr. mere i kassen. Det er nemlig den ekstra skat, som kommer i kraft af, at man udbetaler SP-bidraget i 2004 og 2005. 3,9 mia. kr. det ene år og 3,9 mia. kr. det andet år. I forhold til det, man allerede har vedtaget, er det så ikke rigtigt, at her er alene tale om en skattestramning og en pensionsforringelse?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Indimellem når vi har debatter, kan man undre sig over, at man kan få så forskellige ting ud af den samme virkelighed. At gøre den her pakke til en skattestramning er imponerende, og jeg er lodret uenig.

Jeg er sikker på, at den enkelte dansker, som får et nyt skattekort, kan se, at det altså betyder noget, om en lettelse, som man skulle have haft i 2007, pludselig kommer i 2004. Det betyder noget i kroner og øre. Det betyder noget for den enkelte familie. Derfor er jeg egentlig også tryk ved, at selv om vi ser så forskelligt på den samme virkelighed, vil modtageren af det nye skattekort nok selv bedømme, hvorvidt det her er en forringelse eller en reel skattelettelse. Det er jo det sidste, og det vil blive trykt sort på hvidt.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen det hænger jo ikke sammen. Hr. Peter Christensen kan jo bare slå op på side 19 i den her såkaldte forårspakke, så kan man jo se, at der er et overskud for staten. Det er simpelt. Men det bekræftes også af et svar, jeg netop har fået fra skatteministeren på spørgsmål nr. S 2848, hvor det siges, at den skattestigning på 1.344 kr., som er afledt af det her, ikke er i strid med skattestoppet, fordi de pågældende jo bare kan betale ind på en pensionsordning. Det vil sige, at nu får vi en produktudvikling af skattestoppet, nemlig at det ikke strider mod det, hvis man bare kan nedsætte skatten på anden måde.

Det sidste, jeg vil spørge om, er, om hr. Peter Christensen er enig med statsministeren, når statsministeren skriver, at det her ikke virker. Statsministeren skriver på side 60 i sin bog »I godt vejr og storm«: Inden Socialdemokraterne overtog regeringsmagten, havde de sammen med De Radikale kritiseret KV-regeringen for ikke at ville lempe finanspolitikken for at sparke det forventede økonomiske opsving i gang. Og videre: Det Økonomiske Råd udgav senere en rapport, hvor de konkluderede, at kickstarten i bedste fald ingen virkning havde og i værste fald var skadelig.

Det er jeg enig i. Er hr. Peter Christensen også enig i, at den her form for økonomisk politik ingen virkning har, og at den i værste fald er skadelig?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Til det første: Jeg kan ikke helt finde ud af, om det, Socialdemokratiet mener, er, at man ikke skal betale skat af lønstigninger? For det må næsten være en del af argumentationen. For det, der sker nu, er, at hvis man får flere penge udbetalt, betaler man selvfølgelig også lidt mere i skat.

Det er korrekt, at når man ikke tvinges til at indbetale 1 pct. af lønnen på en SP, får man den udbetalt som løn, og så betaler man selvfølgelig også en skat af den løn. Det er sådan set ret logisk. Og hvis man ikke vil betale lidt mere skat af den ekstra løn, man får, så er det, man har valgmuligheden for at indbetale det på en pensionsordning, og så kan man sådan set bevare status quo. Men det er noget man gør op med sig selv. Det er måske også der, hele hurdlen er, at Socialdemokratiet ikke er meget for det med frivillighed for den enkelte lønmodtager.

Der er to forskellige svar, vi har set, altså Socialdemokratiets svar på, hvordan man kan gøre noget ved beskæftigelsen, og det, vi fremlægger, og der er jeg helt enig med statsministeren i, at det liberale svar på at sætte gang i den private økonomi er den bedste vej frem.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det eneste, vi diskuterer i dag, er det ekstra skub i økonomien, som regeringen forsøger at give. Vi kan jo alle sammen ikke andet end håbe på, at det faktisk virker, for det, vi gerne vil, er at få sat gang i økonomien og få beskæftigelsen til at stige.

Jeg vil bare gerne have, om hr. Peter Christensen kan fortælle, hvad der finansierer det ekstra skub? Hvordan skaffer regeringen pengene til det ekstra skub? Kan vi ikke bare kort få et svar, for jeg ved, at hr. Peter Christensen må have et meget klart svar på det? Vi har været inde på det tidligere i dag i debatten, men jeg vil bare gerne have, at hr. Peter Christensen selv fortæller, hvordan vi finansierer det her skub.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Som det fremgår helt klart af forårspakken, er det varige træk på den finanspolitiske situation kun godt 200 mio. kr., og derfor er der jo rigelig råd til det i dansk økonomi. Som jeg var inde på i min ordførertale, har vi en sund og solid og stærk økonomi, og derfor er der råd til at frem-

rykke de her skattelettelser inden for den økonomi, vi har – uden at det går ud over gældsnedbringelsen.

Kl. 9.40

Derfor er jeg overhovedet ikke bekymret over, at vi fremskynder netop de her skattelettelser, også fordi – der er jeg fuldstændig enig med hr. Anders Samuelsen – at det jo forhåbentlig giver en øget beskæftigelse og et fald i ledigheden. Det er jeg da glad for at vi trods alt er enige om.

En gang imellem, når man lytter til debatten, kan man jo nærmest få det indtryk, at der er nogle, der kunne være lidt bekymret for, at det lykkedes, for hvad skulle de så slå regeringen i hovedet med?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det var faktisk et meget upræcist svar. Det er jeg egentlig lidt skuffet over, for det enkle svar er jo, at finansieringen fremkommer ved, at man ophæver SP-betalingen i 2 år; det er de 3,9 mia. kr., der kommer i kassen der.

Eftersom de 3,9 mia. kr. er det, der finansierer fremrykningen, må det også være sådan, at folk, som tjener under 235.000 kr., som ikke får nogen skattelettelser, er dem, der betaler alle de netto-skattelettelser, altså de ekstra penge, folk får ud over, at de slipper for at spare op. Alle de folk, som tjener over 235.000 kr. Den ekstra skattelettelser, de får i kraft af fremrykning, betales rent af folk, der tjener under 235.000 kr. Er det ikke korrekt?

Folk under 235.000 kr. får ikke nogen ekstra skattelettelser, de får deres egen pension ud til beskatning. Den beskatning bruges til at betale for den skattelettelser, folk, der tjener over 235.000 kr., får. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Vi kunne før høre den socialdemokratiske ordførers bekymring over at give folk den frihed, det var selv at afgøre, hvorvidt man ville gøre den ene procent af lønnen til et fortsat pensionsbidrag, eller om man ville bruge den til andre ting. Jeg havde ikke forventet, at den samme modstand mod at gøre frivilligheden gældende skulle komme fra Det Radikale Venstre, men vi kunne jo høre, at den bekymring er til stede.

At føre argumentationen omkring de her skattelettelser på, at ikke alle, der er på arbejdsmarkedet, vil få en del af de 9,9 mia. kr., undrer mig såre. Det er et fuldstændig faktum, at alle,

der er i beskæftigelse, får et beskæftigelsesfradrag, og derfor får alle, der er i arbejde, en del af de 9,9 mia. kr., som gives i lettelse. Det er et faktum, at alle, der er i beskæftigelse, betaler den ene procent, som nu sættes i bero. Alle, der er i beskæftigelse, kan derfor vælge at sige: Den ene procent vil vi bruge på nogle forbrugsgoder, eller vi vil fortsat lade det være en del af vores private pensionsopsparing og dermed selv frivilligt indbetale det.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt i relation til den besvarelse, der lige er givet til hr. Anders Samuelsen, sige, at jeg står her med et svar fra skatteministeren, hvor skatteministeren afviser, at regeringen vil lave frivillighed i forhold til SP. Han siger, at det er for besværligt, og den frivillighed vil man ikke give.

Men jeg vil godt holde fast i noget. Hr. Peter Christensen gjorde jo meget ud af, at det her var reelle skattelettelser. Normalt definerer Venstre reelle skattelettelser med, at de er ufinansierede, eller at de finansieres over nedskæringer for dem, der har mindst.

Men jeg synes næsten, jeg hører hr. Peter Christensen benægte regeringens egen oplysning. Det er jo ikke noget, vi har fundet på. Det er regeringens egen publikation om hele den her sag, hvor det fremgår, at der i år og næste år vil blive indbetalt 1,4 mia. kr. mere i skat, hvis de to forslag, nemlig det, vi behandler nu, plus det næste, bliver vedtaget. Vil hr. Peter Christensen benægte det?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil da ikke benægte, at den løn, man får, betaler man skat af, og får man mere i løn, betaler man også mere i skat. På et tidspunkt skulle jeg høre, det var så fra hr. Jacob Buksti, at det nærmest var i strid med skattestoppet, at hvis man fik mere i løn, betalte man også mere i skat. Det er jo simpelt hen ikke korrekt. Det ville også være en lidt dum definition, for så var der ingen, der dybest set kunne få en lønstigning. Så selvfølgelig er det ikke gældende. Når man ikke bliver tvunget til at indbetale den ene procent i SP-bidrag, får man den udbetalt som løn, og den merløns betaler man skat af. Så enkelt er det.

Kl. 9.45

Det er fuldstændig korrekt, at hvis vi skulle til at lave et system, hvor man kunne sende et brev ind enten til sin arbejdsgiver eller til Told

og Skat, eller jeg ved ikke, hvordan man havde forestillet sig det, om, at nu vil jeg i øvrigt gerne have lov til at indbetale den ene procent i SP-bidrag, så ville vi lave et meget kompliceret system. Det har vi sagt nej til, fordi det samme resultat for den enkelte skatteyder kan opnås ad anden vej, så derfor er frivilligheden intakt. Den er hundrede procent.

Det er i øvrigt ikke særlig kompliceret. Hvis man ikke vil have mere i løn udbetalt og dermed heller ikke vil betale lidt mere i skat af det, man får ekstra udbetalt, kan man undgå det – ikke undgå at komme til at betale skat på et tidspunkt, for sådan er det jo også gældende for SP-bidraget, at når man får den pension udbetalt som pensionist, betaler man selvfølgelig også skat på det tidspunkt ...

Formanden:

Ja tak!

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hvis nu ikke man kendte hr. Peter Christensen, kunne man jo have den opfattelse, at hr. Peter Christensen ikke helt havde forstået det her. Jeg kender hr. Peter Christensen. Jeg er helt sikker på, at han har forstået det her, og han forsøger at sprede røgslør ud over den virkelighed, det her indeholder, nemlig at summen for borgerne af det her forslag plus det næste, der kommer til behandling, er, at der kommer 1,4 mia. kr. netto mere ind i skat, og at det ikke har noget med højere løn at gøre – det er noget, der afgøres ved overenskomster – men det er en konsekvens af de her lovforslag.

Det skammelige ved det er så, at de lettelser, der ligger i det her, er reserveret meget præcist til knap og nap den halvdel af befolkningen, som tjener mest, hvorimod de, der skal betale for de her lettelser, der giver overskud netto, i stor stil er dem, der har indkomster i den lavere halvdel. Kan hr. Peter Christensen ikke, når nu han skal prøve at være en bette smule nøgtern, bekræfte det billede?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det var ærgerligt, at hr. Ole Stavad ikke fortsatte ad det spor, som hr. Ole Stavad var i gang med fra starten, nemlig at sige: summen for den enkelte borger. Det fortrød hr. Ole Stavad undervejs, og så gjorde han det til en statskassebetragtning. Jeg vil holde fast i det, som hr.

Ole Stavad var ved at starte på, nemlig summen for den enkelte borger, for det er det, vi skal holde fokus på. For den enkelte borger betyder det, at der vil blive flere penge udbetalt, at der vil være flere penge tilbage, som man kan bruge til forbrug eller øgede pensionsindbetalinger, eller hvad man nu ønsker. Det er en personlig beslutning, man skal træffe.

Der er det, jeg siger noget til diskussionen om, hvorvidt den enkelte borger får flere penge udbetalt. Der er jeg tryk ved, at selv om vi ikke når til enighed her i Folketingssalen om, hvad den virkelighed er, vil den enkelte borger nok kunne se på sit skattekort, at jeg har ret i, at der vil komme flere penge til udbetaling. Derfor opfordrer jeg bare endnu en gang folk til at gemme deres gamle skattekort, så de kan sammenholde det med det nye, de får, for det vil være argumentation nok for mig.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil gerne opholde mig en lille smule ved det der med den sociale profil og skattelettelser til alle eller i hvert fald til alle i beskæftigelse – og så skidt med førtidspensionisterne og de studerende og de andre, synes Venstre at mene. Men lad det nu ligge.

Jeg vil gerne have Venstres ordfører til at bekræfte, for det første at man skal tjene mindst 19.600 kr. for at komme i betragtning til den fremrykkede skattelettelser for mellemskatten, og for det andet, at det, der sikrer en skattelettelser til alle, som det så smukt bliver sagt, og dermed forstår jeg en ansvarlig social profil, er de 333 kr. om året, man får ud af det på beskæftigelsesfradragets konto. Det svarer til 27,50 kr. om måneden. Jeg vil gerne høre, om det er de 27,50 kr., der garanterer den sociale profil for alle, der tjener mindre end 19.600 kr. om måneden.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det, der jo var afgørende for Venstre, var at følge en politisk holdning om, at det i højere grad også økonomisk skulle kunne betale sig at være en del af arbejdsmarkedet. Det er et politisk synspunkt, vi har. Der skal være en forskel på at være uden for og inden for arbejdsmarkedet, også økonomisk. Derfor er der også logik i at skrue skattelettelserne sådan sammen, at de netop gives til folk på arbejdsmarkedet.

Kl. 9.50

Det gives til alle på arbejdsmarkedet. Beskæftigelsesfradraget er målrettet alle, ikke kun nogle få grupper, men alle, der er en del af arbejdsmarkedet. Det fik vi gennemført med skattelettelserne.

Når vi taler om den sociale profil, var de tre partier, som indgik aftalen om skattelettelserne, også enige om, at der var en gruppe, som ikke naturligt var en del af arbejdsmarkedet, nemlig fordi de var pensionister, og pensionister, som ikke havde andet end folkepensionens grundbeløb, skulle have noget ekstra. Det var en del af den politiske aftale, som Dansk Folkeparti, De Konservative og Venstre indgik.

Derfor har jeg ingen problemer med den sociale profil. Skattelettelserne gives til alle på arbejdsmarkedet, og dem, som ikke er en del af arbejdsmarkedet, og som ikke har andet end folkepensionens grundbeløb, tilgodeses på anden måde. Derfor er den sociale profil også i orden.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Hvis vi accepterer præmissen om, at skattelettelserne skal gives til alle på arbejdsmarkedet, så spørger jeg en gang til, om Venstres ordfører kan bekræfte, at hvis man tjener under 19.600 kr., er det, man får ud af den her fremrykning, 27,50 kr. om måneden, for det er det, beskæftigelsesfradraget giver. Det er altså de 27,50 kr. om måneden til alle dem, der tjener mindre end 19.600 kr., der gør, at alle får skattelettelser.

Er det rigtigt, eller er det forkert, at det er 27,50 kr. om måneden som følge af beskæftigelsesfradraget?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Beskæftigelsesfradraget udregnes som procent af den løn, man har op til mellemskattegrænsen. Og nu øges grænsen for, hvornår man skal betale mellemskat. Det betyder to ting: Det betyder, at der i alt, når man tager hele lettelsen, er tre kvart million danskere, der ikke længere skal betale mellemskat. Det er virkelig mærkbart. Det betyder selvfølgelig også, at det samlede beskæftigelsesfradrag stiger, når loftet rykkes op.

Men alle, der er på arbejdsmarkedet, får altså den samme procentdel af deres løn op til et loft.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, hr. Peter Christensen forspildte muligheden for at svare hr. Anders Samuelsen på et

utrolig simpelt og enkelt spørgsmål, netop spørgsmålet om Den Særlige Pensionsopsparing, den indtægt, som staten får fra de personer, der har under 235.000 kr.; det skatteprovenu, som de lavestlønnede får ved at spise af deres egen hale. For pausen i SP-ordningen er sådan set bare at sikre sig selv en dårligere pension i fremtiden. De lavestlønnede har under 235.000 kr., og det skatteprovenu, staten får der, bruges til at finansiere skattelettelserne for de højtlønnede.

Kan hr. Peter Christensen ikke bare sige ja? Eller vil han benægte fakta?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg er fuldstændig enig med SF i, at de penge, som før er blevet indbetalt på SP-kontoen, er folks egne penge. Det er jeg helt enig i.

Det, der jo bare er diskussionen, er: Skal de tvinges til at gøre det, eller skal de have lov til i 2 år, 2004 og 2005, at lade være med at indbetale dem til pensionsbidrag og dermed kunne bruge dem på andre ting?

Der har vi sagt, at det godt kan være, at der er nogle, der vælger frivilligt at indbetale dem på en kapitalpension eller ratepension, og så er der sådan set status quo på den konto. Men det kan også være, at der er nogle – det er jeg ret sikker på der vil være – der siger: Der er faktisk nogle privatøkonomiske ting, vi ønsker at gennemføre. Dermed vil det også sætte forbruget i gang. Jeg synes, det er værd at holde fokus på, at det jo netop er det vi ønsker ved at suspendere pensionen, altså sætte et forbrug i gang og give et skub til det opsving, som er på vej.

Men SF har ret i, at det er folks egne penge. Det er det jo netop blevet, for det var det første vi gjorde. Det var jo ikke SF's holdning eller Socialdemokratiets holdning eller Det Radikale Venstres holdning. Nej, de syntes jo, at SP'en skulle være en skat, og at man derfor ikke skulle have det udbetalt, som man indbetalte. Det har vi lavet om. Derfor kan jeg da kun give SF ret i, at det er folks egne penge, for det har vi jo netop sørget for at det er blevet.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvorfor ikke bare komme med et svar? Er det ikke korrekt, at det skatteprovenu, som staten får for de personer, som har under 235.000 kr., som i øvrigt ingen skattelettelser får – de får kun fremrykket deres egen pensionsopsparing – bru-

ges til at finansiere skattelettelser for de højtlønnede, dem, som har mere end 235.000 kr.?

Kl. 9.55

Hvorfor taler hr. Peter Christensen udenom? Kan vi ikke bare få bekræftet, at det er korrekt, at skatteprovenuet for folk, der har indtægter under 235.000 kr., som er deres egne penge, finansierer skattelettelserne for de højtlønnede?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Vi har efterhånden været inde omkring emnet flere gange. Jeg kan forstå, at venstrefløjen i Folketinget synes, det er et problem, at der bliver betalt skat af de penge, man ikke længere tvinges til at indbetale på SP-kontoen.

Jeg er stadig væk uforstående over for den problematisering. Man får udbetalt en højere løn, og dermed stiger beskattningen naturligvis også. Man kan undgå den ved frivilligt fortsat at indbetale til pension, og det er altså den situation, der er. Jeg vil gentage: Jeg er tryk ved, at den enkelte lønmodtager nok skal bedømme, hvorvidt det her er en skattelettelser eller en skattestigning.

Jeg er sikker på, at den enkelte lønmodtager vil ryste på hovedet over at skulle have lyttet til, at det at få flere penge udbetalt skulle være lig med en skattestigning.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Hr. Peter Christensen gjorde sig store anstrengelser for ikke at svare på et meget enkelt og klart spørgsmål fra fru Lene Jensen for et øjeblik siden, nemlig om faktum, når man skræller al retorikken og al politikernesnakken væk, ikke er, at hvis man tjener 19.600 kr. eller mindre om måneden, er det, man vil få ud af regeringens såkaldte fest, ca. 27,50 kr.? Det er et meget enkelt spørgsmål fra fru Lene Jensen, som hr. Peter Christensen undgik at svare på to gange.

Hvis hr. Peter Christensen heller ikke vil svare mig på det, vil jeg tage det som et udtryk for, at hr. Peter Christensen erkender, at sådan er det. Jeg tror, at mange danskere ude i det her land, som troede, at de var inviteret til forbrugsfest, vil tænke lidt over det. 27,50 kr. bliver meget hurtigt ædt op af dyrere busser og af højere takster i daginstitutionerne. Så hr. Peter Christensen, skulle vi nu ikke få tallene på bordet og få et svar. Det svar, som fru Lene Jensen ikke kunne få, selv om hun spurgte to gange.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det undrer mig, at jeg skal anlages for ikke at have svaret på spørgsmålet om, hvordan skattelettelserne bliver udmøntet. Det har jeg svaret ret præcist på. Der er to elementer. Det ene er, at mellemskattegrænsen hæves, og det andet element er beskæftigelsesfradraget. Jeg var mere præcis i min besvarelse før med hensyn til, hvordan det helt nøjagtigt gennemføres, og jeg kan jo ikke andet end blive ved med at fastholde det, der er faktum. Faktum er, at alle, der er i beskæftigelse, får et beskæftigelsesfradrag. Det udregnes som en procentdel af lønnen og op til et maksimalt loft.

Det er klart, at når noget udregnes som en procentdel af lønnen, er det også lidt forskelligt, hvad man får, efter hvad løn man har. Men som sagt stopper stigningen ved omkring de 300.000 kr., så der ikke er nogen, der får yderligere glæde af det, selv om man har en indtægt, der er over den grænse.

Derfor synes jeg, at jeg har været ret præcis med hensyn til, hvordan de her skattelettelser udmøntes.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Det er rart at høre, at hr. Peter Christensen mener, han er meget præcis. Jeg tror egentlig også, at borgerne i det her land, ikke mindst dem med de mindste indkomster, er glade for meget præcist at få at vide, at de ikke er inviteret med til festen. De skal betale for festen.

Det, der er til dem med de allerlaveste indkomster, er ca. 27 kr. om måneden. Det kan man ikke køre meget i bus for. Det kan man ikke få passet sine børn meget for. Derfor er vi i en situation nu, hvor regeringen laver en såkaldt forbrugsfest for dem med de højeste indkomster betalt af dem med de laveste indkomster, og hvor det oven i købet er sådan, at den gevinst, man får jobmæssigt, kun i bedste fald er ca. 6.000, selv om der i den tid, regeringen har siddet, er forsvundet 50.000 arbejdspladser.

Så er facit ikke, at dem med de mindste indkomster skal betale gildet, og at det er et gilde, som oven i købet ikke giver de job, som regeringen har snakket om, men som den ikke har formået at skabe?

Kl. 10.00

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes, man nærmest kan høre, at hr. Nicolai Wammen er frustreret over denne her forårspakke, ikke frustreret over, at der gives skattelettelserne, men frustreret over, at den samlede forårspakke sandsynligvis netop vil give 22.000 mere i beskæftigelse. Jeg synes, det er ærgerligt, at jeg nærmest kan høre, at det er det, der er problemet, men jeg er sikker på, at resultatet bliver, at vi vil få flere i arbejde, og det er det, der er det politiske mål også for Venstre.

Så glædede hr. Nicolai Wammen sig over, at borgerne får at vide, hvad sandheden er om de her skattelettelser. Det glæder jeg mig også over, og det, jeg glæder mig mest over, er, at det ikke er en tekst, der skal udlægges af Folketinget, men at det er en tekst, der bliver udlagt af de meget præcise skattekort, som bliver sendt ud, for de er trods alt ikke politiserende. De forholder sig nøgternt til, om man skal af med penge, eller om man får penge. Det, folk vil kunne se, hvis de er en del af arbejdsmarkedet, er, at de får penge. Uanset hvilken stilling de har på arbejdsmarkedet, vil de få del i skattelettelserne, del i de 9,9 mia. kr. Derfor er jeg også ganske tryk ved, at skatteborgerne får klar besked.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Mikkel Dencker (DF):

For lidt over en uge side præsenterede regeringen sit initiativ med overskriften »Flere i beskæftigelse – lavere ledighed«. Initiativet var i dagene forinden faldet på plads med Dansk Folkeparti. Det initiativ skal ses i lyset af, at konjunkturerne for verdensøkonomien og dermed også for dansk økonomi har medført, at ledigheden jævnt og roligt er vokset igennem et stykke tid. Årsagerne til dette faktum er mange, og det er ikke dem, som vi i dag skal beskæftige os med.

Alle økonomer har været enige om, at den stigende arbejdsløshed er konjunkturbestemt, og at udviklingen ville vende på et tidspunkt, man skulle blot vente på, at det ville ske. Tålmodighed er en dyd, og det skal også siges, at vi er mange, der har væbnet os med tålmodighed i tiltro til, at de økonomiske eksperter havde ret i deres forudsigelser.

Imidlertid har de seneste meldinger her i marts lydt på, at det ventede opsving lader vente på sig nogle måneder endnu, men at det er på

vej. At arbejdsløsheden for den enkelte har store personlige omkostninger er en kendt sag. Dette faktum sammenholdt med, at ledigheden fortsat har været stigende, og at der i den kommende tid stadig ikke har været udsigt til, at opsvinget for alvor skulle komme i gang, har gjort, at regeringen og Dansk Folkeparti har måttet konkludere, at der måtte handling til for at fremskynde en udvikling.

Det er baggrunden for, at Dansk Folkeparti og regeringen for ca. 2 uger siden satte sig sammen og diskuterede dette initiativ på plads, som vi i dag behandler her i Folketinget. En del af initiativet går ud på, at de skattelettelser, som der allerede sidste år blev indgået aftale om mellem Dansk Folkeparti og regeringen, nu indføres i et hug i stedet for gradvis over flere år, sådan som det var planlagt.

Det kommer i praksis til at fungere sådan, at bundfradraget for mellemskatten allerede her i 2004 hæves fra 216.800 kr. til 254.000 kr. Samtidig forhøjes det maksimale beskæftigelsesfradrag rent teknisk fra 6.000 kr. til 7.000 kr. Denne skattelettelse indebærer i sig selv, at over en halv million skatteydere kommer til at slippe for at skulle betale mellemskat.

Formålet med de fremrykkede skattelettelser er naturligvis gennem denne saltvandsindsprøjtning til husstandenes disponible indkomst at få sat et gevaldigt skub i dansk økonomi. Dermed skulle det opsving, som økonomerne er enige om kommer snart, nu blive udløst på et tidligere tidspunkt, end det ellers ville være blevet.

Det er regeringens vurdering, at det samlede initiativ, der som bekendt ud over skattelettelser også inkluderer en suspendering af SP-ordningen, en fremrykning af udmøntningen af puljen på social- og sundhedsområdet, som jo netop har resulteret i, at ældrechecken er blevet forbedret, sammen med virkningerne af finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti, vil have den effekt, at der skabes 22.000 nye job i 2004 og yderligere 22.000 i 2005.

Imidlertid har jeg noteret mig inden for de sidste dage noget, som jeg finder skuffende, og det er, at der ikke her i Folketinget tegner sig et billede af enighed om vedtagelse af denne pakke, forårspakken, som den bliver kaldt. Det er lidt beskæmmende, at man oplever flere partier, der ikke har brugt deres energi på ret meget andet end at kritisere, at der ikke bliver gjort noget for at fremme beskæftigessituationen her i landet, og når der så endelig kommer et godt

initiativ, som vil skabe en masse job, så er de imod. Sådan oplever man gang på gang, at visse partier tilpasser deres politik fra dag til dag, sådan at de altid sørger for at være i opposition til, hvad regeringen og Dansk Folkeparti ellers måtte komme frem til.

Kl. 10.05

Med disse ord skal jeg sige, at Dansk Folkeparti støtter de fremrykkede skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu prøvede hr. Mikkel Dencker, og det skal jeg ikke bebrejde ham, at virke begejstret i sin ordførertale, og jeg tror også, at det kræver en indsats at få begejstringen over denne her forbrugsfest til at smitte. Men jeg hæftede mig også ved, at hr. Mikkel Dencker sagde, at når der nu faktisk kom en pakke, som skabte en masse job, hvor blev begejstringen så af?

Jeg vil høre, om hr. Mikkel Dencker ikke kan bekræfte, at hvis man ser på skattedelen af denne her pakke, så skal man lede længe efter den her masse job. Virkeligheden er jo, at det sådan stort set er den dyreste måde, man overhovedet kunne have valgt at skabe job på.

Kan hr. Mikkel Dencker ikke bekræfte, at når man ser på skattedelen, så er prisen på hvert job, som bliver skabt, et sted mellem 1 mio. kr. og 1,5 mio. kr.? Er det efter hr. Mikkel Denckers mening ikke en ret høj pris at betale for at skabe job? Skulle man ikke have gjort det væsentlig mere effektivt og skaffet væsentlig flere job?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg er jo godt bekendt med, at det er hr. Homanns og hans partifællers opfattelse, at den bedste måde at skabe job på er ved at ansætte folk i den offentlige sektor, og der kunne man sikkert få mange ansat for 1,5 mio. kr. Men de her 1,5 mio. kr. vil jeg overhovedet ikke give hr. Homann ret i er prisen på jobbene.

Jeg er fuldstændig overbevist om, at de massive skattelettelser, der nu kommer her på en gang og allerede kommer til udbetaling her til sommer, vil skabe så god gang i dansk økonomi, at man vil se nye job blomstre op rigtig mange steder.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg skal forstå det derhen, at hr. Mikkel Dencker er enig i lovforslagets og regeringens folders

prognose om, hvad det her betyder for beskæftigelsen. Hr. Mikkel Dencker er ikke enig i regeringens egen vurdering af, hvad det her vil give af job. Ifølge hr. Mikkel Dencker vil det give langt flere job, end regeringen vurderer. Er det rigtigt forstået?

Sandheden er jo, at hvis man gør det op ifølge regeringens tal, så ender man med, at man bruger ungefær 1-1,5 mio. kr. på hvert job, man skaber, og det må selv hr. Mikkel Dencker jo kunne se er en ret ineffektiv måde at skabe job på. Så hvis det var hensigten at få mere gang i beskæftigelsen, kunne vi så ikke sætte os sammen og prøve at bruge pengene mere effektivt? Jeg er helt sikker på, at hr. Mikkel Dencker og jeg også vil kunne blive enige langt hen ad vejen om opgaver, f.eks. inden for sundhedsvæsenet, inden for ældreplejen, som trænger til at blive løst, og vi ville have kunnet skaffe langt mere beskæftigelse for de samme penge, hvis vi havde gået sammen, frem for at pengene klattes væk på den måde, som ligger i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil nu sige, at jeg føler mig ganske tryk ved de beregninger, som regeringen har fremlagt, og det er dem, jeg forholder mig til. Dem føler jeg mig mere tryk ved end de tal, som hr. Homann nu slynger ud her, for dem har jeg ikke fundet belæg for nogen steder.

Jeg kender udmærket godt hr. Homanns bud på, hvordan man skal skabe job rundt omkring, og der er bare en forskel på Dansk Folkeparti og SF, der gør, at vi nok samarbejder med nogle partier, som vi mere er på linje med i vores grundopfattelse af, hvordan man skal føre politik.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Mikkel Dencker var noget forundret over, som han sagde, at visse partier tilpasser deres politik fra dag til dag for at kunne vedblive med at være i opposition. Vi andre er slet ikke forundret over, at Dansk Folkeparti tilpasser sin politik fra dag til dag for at kunne opretholde sin støtte til regeringen.

Det er jo sådan, som jeg har forstået en gang imellem, at Dansk Folkeparti synes, at man sådan skal tage særlige hensyn til de lavest lønne- de i samfundet. Hvordan har hr. Mikkel Dencker det så med, at i den her pakke er der ikke no-

gen med til festen, som tjener under 235.600 kr. eller ca. 20.000 kr. om måneden?

Hvordan kan det være, at det kun er dem, der tjener under, der skal være med til at betale til dem, der tjener mere? Og hvordan har hr. Mikkel Dencker det med, at skatteministeren i et svar til mig på spørgsmål nr. S 2847 bekræfter, at den samlede pakke betyder en forøgelse af skatte- trykket med en kvart procent?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan kun sige til hr. Buksti, at jeg ikke kan genkende billedet af, at der er nogle lavtlønnede, der betaler for nogle højtloønnedes skattelet- telser. Det er en meget fantasifuld logik, hvis man skal sige det mildt.

KL 10.10

Som hr. Buksti kommer ind på, er det helt korrekt, at det ikke er alle grupper, der bliver tilgodeset i samfundet ved dette initiativ fra rege- ringen og Dansk Folkeparti, men det er sådan, at når man laver politiske aftaler, så kan man ikke tilgodese alle grupper i samfundet hver evig eneste gang, og det tror jeg også hr. Buksti in- derst inde godt ved. Det er også tilfældet i denne aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Jeg kan bare ikke genkende det billede, som hr. Buksti tegner af, at Dansk Folkepartis politik bliver tilpasset fra gang til gang. Jeg må blot si- ge, at jeg konstaterer, og det er nærmest rituelt, at vi har det en gang om måneden, at Socialde- mokratiet vender om.

Vi havde det i forbindelse sportspensionen, hvor Socialdemokratiet var ude med bred støtte og opbakning, dengang Dansk Folkeparti kom med initiativet, fordi det kunne vise sig, at der blev skabt et flertal uden om regeringen. Da det så blev regeringens politik at lave sportspensio- nen, så var Socialdemokratiet lige pludselig imod, og det samme var SF.

Det er da at skifte holdning fra gang til gang.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu tror jeg med formandens tilladelse, at jeg må sige, at det sådan set ikke er lovforslag nr. L 111, vi diskuterer her, men at det er lovforslag nr. L 185. Derfor bliver jeg nødt til at få hr. Mikkel Dencker til at forholde sig til det forhold, at sel- ve mekanismen i den her pakke jo er, at forud- sætningen for, at man kan få andel i de fremryk- kede skattelettelser, altså ikke nye skattelettelser,

men fremrykkede skattelettelse, altså er, at man betaler mellemskat.

Det vil sige, at hvis man kun betaler bundskat, altså højst 19.600 kr., så får man ikke andel i skattelettelse, men man kommer til at betale en højere skat af det suspenderede SP-bidrag. Det må hr. Mikkel Dencker da kunne forstå. Det vil sige, at den betaling til de højere lønnes skattelettelse altså kommer fra dem, som indbetaler deres pensionsbidrag, og som nu får det suspenderet, men som ikke tjener nok til at få andel i skattelettelse.

Derfor er det altså folk med under 235.600 kr., som kommer til at bidrage til, at folk, der tjener over, kan deltage i festen. Det tror jeg ikke hr. Mikkel Dencker kan afvise, og det synes jeg Dansk Folkeparti skulle tage at tænke over.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil lige indledningsvis minde hr. Buksti om, at beskæftigelsesfradraget, der jo også bliver forhøjet i denne omgang, er noget, der gives til alle uanset indtægt, blot de har en erhvervsindkomst. Der får alle, også lavtlønnede og deltidslønnede, del i beskæftigelsesfradraget. Så de påstande, hr. Buksti kommer med, er ikke helt rigtige.

Så forstår jeg ikke den store bekymring, som man lægger for dagen, der går på, at man nu skal til at betale skat af SP-bidraget. Jeg har den opfattelse, at suspensionen af SP-bidraget betyder, at man nu går fra en unormal tilstand, nemlig at der er en tvungen opsparingsordning, som blev indført for nogle år siden for at lægge en dæmper på økonomien – vi ved jo alle sammen, at det ikke var, fordi man havde ondt af de kommende pensionister, at de skulle have en tvungen opsparingsordning – og over til en normal tilstand, hvor folk får lov til at få udbetalt hele deres løn, uden at der skal være sådan en tvungen opsparingsordning. Der er det helt naturligt, at man kommer til at betale skat af den større del af sin indkomst, man får udbetalt som løn frem for som tvungen opsparing.

Den skat, man så betaler af SP-bidraget nu, hvor det kommer til udbetaling, kan man jo så slippe for ved at indbetale på en pensionsordning.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan Dansk Folkeparti har det med, at den ekstra

skattelettelse, som folk, der tjener over 235.000 kr., får på grund af fremrykningen, det reelle ekstra skub, hr. Peter Christensen talte om, finansieres rent af de folk, som tjener under 235.000 kr.

Hvordan har Dansk Folkeparti det med, at det er folk, der tjener under 235.000 kr., der betaler for den skattelettelse, som folk, der tjener over 235.000 kr., skal have nu her i forbindelse med det forslag, som vi behandler her i dag?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg synes, det er en lidt mærkværdig sammenblanding. Skattelettelse på mellemskatten og beskæftigelsesfradraget bliver blandet sammen med suspensionen af SP-bidraget.

Det er jo lysende klart, at når man suspenderer SP-bidraget, så skal folk naturligvis betale skat af de penge, de så får udbetalt i stedet for, og at blande det sammen med skattelettelse på mellemskatten, må jeg sige, er en logik og en fantasi, som overgår, hvad jeg havde forestillet mig at vi skulle i gang med her i dag.

Kl. 10.15

Det er sådan, at vi har en så god økonomi her i Danmark, at der altså er plads til de her fremrykkede skattelettelse. Dem er der plads til inden for vores økonomi, uden at det forringer vores gældstilbagebetaling, og jeg synes, at det er at vende tingene helt på hovedet, at man nu blander æbler og pærer sammen.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Der er ikke noget nyt om beskæftigelsesfradraget. Det, vi taler om, er, at man får en lettelse i mellemskatten på grund af fremrykningen, og det er et faktum, at det betales af, at man ophæver SP-betalingen. De 3,9 mia. kr., man får ind, er dem, der betaler for det. Da man ikke får nogen yderligere skattelettelse, når man tjener under 235.000 kr., men kommer til at betale skat af sin pension, som man nu får udbetalt, ja, så er det altså folk, der tjener under 235.000 kr. om året, der betaler for den ekstra skattelettelse, som folk, der tjener over 235.000 kr., får. Det faktum kan der ikke røres ved.

Der står i Jyllands-Posten i dag, at en tredjedel af borgerne vil vælge at betale ind på en anden pensionsordning i stedet for. Hvis de gør det – hr. Peter Christensen har jo også være inde på, at det står folk frit for – så får de jo et skattefradrag, og dermed er der hul i kassen. Så er tin-

gene ikke finansieret. Forslaget her er kun finansieret under den forudsætning, at der er ingen, der begynder at betale ind til pension, når nu de får de her penge ud.

Har Dansk Folkeparti et godt forslag til, hvor man skal finde de ekstra penge, som så kommer til at mangle, fordi der er hul i kassen?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Indledningsvis vil jeg lige sige til hr. Samuelsen, at hvis hr. Samuelsen havde læst dette lovforslag, nr. L 185, grundigt igennem, så ville han også have opdaget, at beskæftigelsesfradraget som et led i de øgede skattelettelse på mellem-skatten øges med 1.000 kr. fra 6.000 kr. til 7.000 kr. Det var vist forbigået opmærksomheden.

Så forstår jeg bare ikke, men det er jo så de forskellige opfattelser her i salen, hvordan man stadig væk kan postulere, at når SP-bidraget suspenderes og man får flere penge udbetalt, betaler man mere i skat. Alt andet lige giver det da flere penge udbetalt. Jeg må da sige, at sådan som jeg altid har opfattet SP-bidraget, siden det blev indført, så er det en skjult skat.

Sådan er der jo forskellige opfattelser herinde. Der er jo nogle, der mener, at fordi man betaler pengene i skat til staten, så har man dem jo stadig væk, der er bare nogle, der er klogere end en selv, der passer på dem for en. Men det er jo ikke sikkert, at alle vælgerne mener det på den måde, og det er heller ikke sådan, jeg opfatter det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hr. Mikkel Dencker sagde, at man ikke kan tilgodese alle grupper, når man laver politiske aftaler. Jeg har sådan set fuld forståelse for, at man indimellem må prioritere. Det er jo det, politik går ud på.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Mikkel Dencker, om det ikke er korrekt, at den måde, som Dansk Folkeparti – der jo er tungen på vægtskålen i denne her sammenhæng, Dansk Folkeparti kunne jo stemme nej til de her lovforslag, sådan at de ikke blev gennemført, så man må sige, at Dansk Folkeparti er ret afgørende i den her forbindelse – vælger at prioritere på, er, og nu læser jeg op fra lovforslaget: En deltidsbeskæftiget får kr. 0, en butiksmedarbejder får kr. 0, en ufaglært arbejder får kr. 0, en LO-arbejder, der tjener 250.000 kr., får 725 kr., en LO-arbejder på 285.000

kr. og alle dem, der tjener mere end 285.000 kr., får 2.565 kr.

Så når Dansk Folkeparti skal vælge, hvilken gruppe i samfundet de skal tilgodese, rammer de med stor præcision den halvdel af befolkningen, som tjener mest. Er det korrekt?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil nu nok sige, at det lovforslag, vi behandler her, nr. L 185, er en lille og isoleret del af den store pakke skattelettelse, som allerede blev indført sidste forår. Derfor mener jeg ikke, man kan gøre det, som fru Rosenkrantz-Theil gør, nemlig ensidigt fokusere på de isolerede konsekvenser, der er af nr. L 185, i forhold til virkningen af de samlede skattelettelse.

Kl. 10.20

De skattelettelse, der blev vedtaget sidste år efter aftale mellem Dansk Folkeparti og regeringspartierne, var nøje planlagt netop skulle ramme folk i beskæftigelse for at belønne folk, der tjener penge og skaber værdierne i samfundet, og som vi alle sammen lever af, uanset om man modtager overførselsindkomst, eller om man er i arbejde. De skulle belønne, og samtidig skulle der også skabes et større incitament og en større forskel på at være i arbejde og på f.eks. at modtage dagpenge. Derfor var de her skattelettelse så målrettede og så præcise, at de rammer alle, der er i beskæftigelse.

Derfor synes jeg, det er noget forfejlet og vildledende, når fru Rosenkrantz-Theil citerer fra lovforslagets tekst.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg går ud fra, at hr. Mikkel Dencker er enig med mig i, at en butiksmedarbejder og en ufaglært er beskæftigede mennesker i denne her sammenhæng. Jeg går ud fra, at vi er enige om, at vi taler om folk, der er på arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne sige, hvis vi tager hele baduljen, det er 10 mia. kr., at den debat havde vi jo for, ja, omkring et år siden. På det tidspunkt blev det sådan set slået fast meget klart, at dagpenge-modtageren ganske rigtigt, som hr. Mikkel Dencker siger, ligesom førtidspensionisten får 0 kr. Dansk Folkeparti vil nemlig ikke være med til at give dem, der er uden for arbejdsmarkedet, noget som helst. De prioriterer andre højere.

Hvis vi nu holder os til de beskæftigede, som Dansk Folkeparti gerne vil give noget, er virkelighedens verden så ikke, at ud af alle de 10 mia.

kr., hvis vi lader være med at kigge på det her isoleret, får kassedamen 1.500 kr., og direktøren får 5.145 kr.? Det var den sammenregning, vi lavede af de 10 mia. kr. sidste år. Det vil sige, at direktøren får tre gange så meget som kassedamen.

Jeg vil igen give hr. Mikkel Dencker ret i, at man jo ikke kan tilgodese alle grupper lige meget. Men Dansk Folkeparti rammer i forbindelse med denne her panikpakke med meget stor præcision, at direktøren får tre gange så meget som kassedamen. Man kan jo ikke bare tage alle beskæftigede og skære dem over en kam, der er meget store lønforskelle, og Dansk Folkeparti prioriterer dem i toppen.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Dansk Folkeparti prioriterer ikke dem i toppen. Der er blevet givet skattelettelser i år til alle, der er i arbejde.

Fru Rosenkrantz-Theil kan ikke komme med et eneste eksempel på en eneste i dette land, som er i beskæftigelse, og som har været det i løbet af i år, der ikke har fået en skattelettelse pr. 1 januar 2004.

Det var mit svar på det.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg fremturer altså også lidt med den der fordelingspolitiske profil. Det lyder jo altså meget godt, at alle får skattelettelser, og at det her selvfølgelig skal ses i en større sammenhæng, men nu er det jo sådan set lovforslag nr. L 185, vi behandler, og det er den stemmeafgivelse, som vi kommer frem til, i øvrigt i et lyntempo ser det ud til, som kommer til at afgøre, hvad folk får mellem hænder af penge.

Jeg vil altså gerne bede hr. Mikkel Dencker forholde sig til, at af de 3,9 mia. kr. i skattelettelser, det handler om i år, vedrører de 3,5 mia. kr. altså mellemskatten, så man skal tjene 19.600 kr. for overhovedet at komme i nærheden af at være i betragtning til at få en lettelse, hvorimod de 0,4 mia. kr. vedrører beskæftigelsesfradraget. Hvis man så regner på det, finder man ud af, at vi bevæger os på det lag, der hedder 27,50 kr., om det er 25 eller 30 kr. ved jeg ikke.

Jeg vil bare gerne høre hr. Mikkel Dencker sige, at det er fuldstændig rimeligt og fuldstændig i tråd med, hvordan Dansk Folkeparti ønsker, at

fordelingspolitikken skal være i det her land. Det ville undre mig, men det er jo det, hr. Mikkel Dencker lægger stemme til.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Igen synes jeg, at man ligesom den forrige spørger manipulerer ved, at man tager fat på lovforslag nr. L 185 alene i stedet for, at man kigger på den samlede skattepakke, der blev vedtaget allerede sidste år, og som nu bare bliver indfaset i et højere tempo.

Hvorvidt det er 27,50 kr. – hr. Nicolai Wammen sagde jo før til hr. Peter Christensen, at det kun var 27, så det falder åbenbart lidt, jo længere hen man kommer i debatten – eller deromkring kan jeg ikke svare på, men i det eksempel, som fru Lene Jensen fremdrog, vil jeg altså nok have lov til at sige, at det ikke kun er 27,50 kr., når man tager alle de skattelettelser, der allerede blev indført pr. 1. januar, og som også kommer nu. Det er sådan, man skal regne det ud.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jamen jeg har forstået, at det er det, der er hr. Mikkel Denckers synspunkt. Jeg vil bare gerne høre en gang for alle: Synes hr. Mikkel Dencker, det er rimeligt, at når man fremrykker skattelettelser for 3,9 mia. kr., og det er rigtig mange penge, så går de til dem, som tjener over 19.600 kr., mens de, der tjener under, får noget, der svarer til, ja, jeg ryger ikke, men jeg tror, det er ved at være prisen på en pakke cigaretter, en 15-styks, hvis der findes sådan noget? Er det rimeligt? Jeg har meget svært ved at forstå det.

Jeg er klar over, at hr. Mikkel Dencker er ved at være træt af spørgsmålet, men jeg har bare ikke hørt, hvorvidt hr. Mikkel Dencker synes, det er rimeligt eller ej.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Nej, jeg er ikke træt af spørgsmålet. Nu kan jeg også se, at hr. Ole Stavad har entret salen efter at have ladet op med en kop kaffe, men jeg vil naturligvis gerne også svare fru Lene Jensen.

Jeg synes, at den fordelingsprofil, der er på de samlede skattelettelser, der bliver givet i hele dette år og i årene fremefter, er den rigtige.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er også en fortsættelse af den fordelingsmæssige profil.

Jeg vil gerne starte med at give hr. Mikkel Dencker ret i, at når man suspenderer Den Særlige Pensionsopsparring, kan man sige, at så får folk deres egne penge til udbetaling, og jo flere penge, man får, jo mere skal man betale i skat. Det er vi fuldstændige enige om.

Jeg går også ud fra, vi så er enige om, at det, at man får pengene udbetalt, kan bruge dem til forbrug, betyder, at man mangler dem på pensionsbidspunktet, medmindre man sætter dem ind på en anden ordning. Sætter man dem ind på en anden ordning, så får man skattefradrag, så kan de ikke bruges til forbrug, og så mangler der finansiering til skattelettelserne. Derfor går vi ud fra, at de bliver brugt til forbrug.

Er det så ikke korrekt, at når man bruger dem til forbrug, så betaler man selvfølgelig skat af dem, og de, der har under 235.000 kr., betaler selvfølgelig skat, men de får ikke væsentlig andet end de her 27 kr.? De bliver så brugt til finansiering af skattelettelserne til de højtlønnede.

Kan hr. Mikkel Dencker ikke bare bekræfte det?

Sagens kerne er jo, at de lavtlønnede får deres egne penge, de får ikke egentlige skattelettelser, de får deres egne penge i form af Den Særlige Pensionsudbetaling, SP-ordningen, og skatteprovenuet derfra skal så bruges til finansiering af skattelettelsen til direktøren.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

De penge, folk får ud gennem suspenderingen af SP-ordningen, bliver beskattet, og det ville de jo alligevel være blevet på det tidspunkt, hvor de blev udbetalt, nemlig når folk bliver pensionister. Så de kommer ikke til at betale mere i skat, de betaler bare skatten i det øjeblik, pengene bliver udbetalt.

Jeg er altså ikke bange for den her midlertidige sløjfning af SP-ordningen, for, som jeg sagde tidligere, vi går fra en unormal ordning, hvor man tvinger folk til at spare op, ganske vist er det nærmest pebernødder i det store pensionsfinansieringssystem, og til en normal tilstand, hvor folk får udbetalt deres egen løn, bliver beskattet af den og så selv derefter kan disponere over den og beslutte, om de vil spare den op, eller om de vil forbruge den.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er vi sådan set ikke uenige om, men pointen er jo, at hvis man som lavtlønnet bruger penge, hvad der jo ville være meget naturligt, i og med at man er lavtlønnet, har mangel på penge, så kommer man til at mangle penge som pensionist, så bliver man altså en fattigere pensionist, end man ellers ville være blevet, og hvis man frivilligt siger, at man vil bruge de ekstra penge, man tjener, til at sætte hen til en egen pensionsopsparring, så udskyder man skatten en gang til, og så mangler regeringen finansieringen af skattelettelserne til de højtlønnede.

Jeg kan bare ikke forstå, hvorfor Dansk Folkeparti ikke kan se, at enten kommer de lavtlønnede til at finansiere skattelettelser til de højtlønnede, hvis de går ud og bruger pengene, for så skal de beskattes, eller også sparer de dem op, og så bliver der et hul i statskassen, og så er spørgsmålet, hvor pengene så skal komme fra.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Nu forstod jeg på hr. Ole Sohn, at vi ikke var uenige, da jeg som det sidste i mit sidste indlæg sagde, at jeg syntes, at SP-ordningen var en unormal tilstand. Så jeg vil betragte det som et udtryk for, at SF gerne vil være med til at afskaffe SP-ordningen permanent på et tidspunkt, når der bliver mulighed for det. Det er jo positivt nok.

Det er rigtigt, at når man ikke sparer op i SP-ordningen i 2004 og 2005, så bliver der en lille smule mindre til udbetaling, når man engang bliver pensionist. Så siger hr. Ole Sohn, at så bliver man fattigere. Jeg vil så sige, at man bliver i hvert fald heller ikke rig af at have sparet pengene op i SP-ordningen, for det er altså ganske små beløb, der ville komme til udbetaling engang om nogle år.

Jeg frygter altså ikke det her, og jeg kan overhovedet ikke forstå den udlægning, der siger, at det er beskattningen af SP-pengene, der finansierer de andre skattelettelser. Man kommer ikke til at betale mere i skat af sine SP-penge, fordi man får dem udbetalt nu, i stedet for når man bliver pensionist.

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jamen når vi nu tager lovforslaget, som det er præsenteret for Folketinget, så synes jeg, at rege-

ringen, og det skal hr. Mikkel Dencker jo ikke klandres for, forsøger at manipulere – vildlede – er måske for stærkt et udtryk – med den måde, som lovforslaget er skrevet på.

Hvis hr. Mikkel Dencker går tilbage og ser på tilsvarende lovforslag, så tror jeg, at de i alle tilfælde altid vil have med, hvor mange mennesker der bliver berørt på den ene eller anden eller tredje måde af et forslag af den pågældende karakter. Den kolonne er konsekvent udeladt i det her lovforslag.

Da jeg jo ved, at hr. Mikkel Dencker har været involveret i forhandlinger omkring det her, så vil jeg godt høre: Har Dansk Folkeparti også været forholdt de oplysninger? Eller kan hr. Mikkel Dencker give mig den oplysning, jeg ikke kan finde i lovforslaget, om, hvor mange mennesker der overhovedet ikke vil få gavn af den ændring? Vi ved ud fra andre oplysninger, at det er langt over 2 millioner danskere, nemlig de, der tjener mindst, der ikke får noget.

Men har hr. Mikkel Dencker fået den oplysning under forhandlinger med regeringen, eller har regeringen også forholdt oplysninger af den karakter for Dansk Folkeparti, fordi man var bange for, at de ikke ville acceptere, at så stor en del af dem, der tjener mindst, slet ikke får noget?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan ikke forestille mig, at regeringen på noget tidspunkt har ønsket at holde noget skjult for Dansk Folkeparti omkring det her. Vi er – og har hele tiden været det – udmærket bekendt med, hvilke grupper det er, som får de her lettelser, både i den store skatteaftale, der er et år gammel, og i den aftale, der er indgået i denne omgang for et par uger siden.

Og det er rigtigt, at pensionister og modtagere af dagpenge og kontanthjælp ikke får nogen skattelettelser i det her lovforslag, L 185. Men der er 500.000 danskere, som får ... eller undskyld, der er ikke 500.000, der får, der er endnu flere. Men der er 500.000, der helt slipper for at betale mellemskat, og det synes jeg er et meget stort fremskridt.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg skal selvfølgelig takke for oplysninger fra hr. Mikkel Dencker, som jeg ikke har spurgt om, og som jeg i øvrigt kan læse her, nemlig de glade budskaber.

Nu forstår jeg på hr. Mikkel Dencker, at han ikke mener, at regeringen på nogen måde har forsøgt at forholde nogle oplysninger, der havde betydning for Dansk Folkeparti under forhandlingerne.

Så vil jeg godt spørge hr. Mikkel Dencker: Hvor mange danskere vil ikke få en eneste krone ud af det her forslag? Vi ved begge to, at det er alle dem, der ligger i bunden af indkomstskalaen, og at man skal op over i hvert fald 235.000 kr. i indkomst for overhovedet at få noget som helst. Det ved vi begge to.

Men hr. Mikkel Dencker må vel, når det er sådan, at han tilkendegiver, at regeringen har lagt oplysningerne åbent frem til Dansk Folkeparti, så også kunne oplyse, hvor mange danskere det så er, der overhovedet ikke får gavn af det her. Det går jeg ud fra må have optaget Dansk Folkeparti, hvis ikke vi skal betragte det som hykleri, når Dansk Folkeparti påstår, at de varetager interesserne for dem, der ikke har så meget.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil gerne komme med en erkendelse over for hr. Ole Stavad. Jeg kender ikke tallet på, hvor mange det er, der ikke får. Men det kan vi jo undersøge i løbet af udvalgsbehandlingen. Siden det er noget, der betyder så meget for hr. Ole Stavad, så synes jeg, det skal belyses.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der vist ikke flere korte bemærkninger, og det er fru Charlotte Dyremose som ordfører. Undskyld, vent her! Hr. Wammen? Det er i orden. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Jeg beklager, hvis jeg ikke havde fået markeret tydeligt nok. Jeg troede nu, jeg havde fået det meddelt. Men jeg synes, at Dansk Folkeparti skal have lejlighed til lige at svare lidt ekstra, og jeg håber, hr. Mikkel Dencker også har forståelse for det.

Nu har vi jo fokuseret meget på, at Dansk Folkeparti, som jo ellers taler meget om at ville gøre noget for dem med de mindste indkomster, nu stemmer for noget, som vil være til gunst for dem med de højeste indkomster. Men noget andet, som jeg også går ud fra har optaget Dansk Folkeparti, er at få nogle danske arbejdspladser.

Et af problemerne er jo, at vi har mistet mange danske arbejdspladser. Det går jeg ud fra at vi er enige om. Og derfor er det jo også, at vi fra socialdemokratisk side har sagt, at den måde, man nu vil skabe arbejdspladser på ved at sætte gang i forbruget, måske ikke er den klogeste, fordi en stor del af det forbrug, der så vil komme, vil gå til at rejse til Spanien – det skaber arbejdspladser, ikke i Danmark, men i Spanien – og til at købe biler; det skaber måske arbejdspladser i Korea eller i Tyskland, men ikke i Danmark.

Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke være med til at lave en målrettet indsats, der skaber arbejdspladserne herhjemme frem for at sende dem til udlandet?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg ved godt, at Socialdemokratiets måde at lave målrettede indsats på er ved at opkræve pengene i skat, og derefter sidder man så her i Folketinget og bestemmer, hvad pengene skal bruges til.

Det er bare ikke den måde, vi tænker på i Dansk Folkeparti. Vi mener, at den enkelte borger er bedst til at disponere over sine egne penge. Så når der ikke er meget brug for, at pengene kommer herind og bliver disponeret til offentlige formål, jamen så er der heller ikke nogen grund til, at de ikke bliver udbetalt i form af mindre skat til folk, så kan folk selv disponere over dem.

Herindefra har vi ikke nogen intentioner om, at folk ikke skal have lov til at bruge pengene på, hvad de har lyst til. Og hvis det er udlandsrejser eller ny bil, så værsgo. Tillykke med skattelettelsen!

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Wammen for en sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Jamen jeg tror da, de fleste synes, at det er dejligt at få en skattelettelse, hvis de får det. Nu er det jo med det her forslag desværre kun dem med de højeste indkomster, der får det, mens dem med de laveste skal betale gildet. Men for dem, der får det, er det da dejligt at kunne købe en ny bil eller tage på en golfrejse, eller hvad det nu måtte være.

Men hvis formålet er at skabe arbejdspladser herhjemme, så spørger jeg bare Dansk Folkeparti: Hvad er så logikken i, at folk bruger pengene

på en bil, der bliver lavet i Korea eller Tyskland, og tager ned og spiller golf og bruger pengene i Spanien eller Portugal? Det er da dejligt for dem, der gør det, men det er jo ikke noget, der giver arbejdspladser herhjemme. Det er jo også derfor, at vi oplever, at regeringen bruger op mod 9,5 mia. kr. på i bedste fald at skaffe 6.000 job.

Jeg troede faktisk, at Dansk Folkeparti var meget optaget af at skabe danske job, men det, man siger her, er, at det er fint, hvis de bliver skabt alle mulige andre steder. Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke være med til at skabe danske job? Ikke ved bare at ansætte flere i den offentlige sektor, men ved bl.a. at få danske bygningshåndværkere ud og renovere de skoler, der trænger til det, få bygget nogle boliger, det er da god politik. Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke være med?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Denne pakke, som den bliver kaldt, er jo også lavet, for at der skal skabes flere arbejdspladser og gerne i Danmark. Men vi har bare den holdning, at vi ikke vil bestemme, hvad folk skal bruge pengene til. Men jeg er fuldstændig overbevist om, at der bliver skabt job i Danmark, endda mange job.

Til sidst så synes jeg også, at den myte om, at det kun er de højeste indkomster, der får skattelettelse, altså må punkteres. Alle ved jo godt, det ved hr. Wammen også, og det ved alle andre herinde i denne sal, som på trods af det har fremført synspunktet, også, at det er alle, som er i job, der får skattelettelse, og at det ikke kun er de højestlønnede. Så nu må det altså høre op, det her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Derefter er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Under førstebehandlingen af det første forslag til reelle lettelse af skatten på arbejde i 30 år – den blev afholdt den 9. maj 2003 – omtalte hr. Jacob Buksti, at min smittende begejstring næsten gav ham tics. Med stor frygt for, at jeg med endnu større smittende begejstring i denne omgang vil give hr. Jacob Buksti endnu flere tics, kan jeg starte med at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti på det varmeste kan anbefale det lovforslag, vi i dag behandler.

Situationen er jo den, at vi i Danmark har en sund økonomi. Den er faktisk sundere end i mange af landene omkring os, og vi afdrager således på gælden. Det går faktisk ganske godt med undtagelse af, at den internationale lavkonjunktur desværre har ført til, at en række mennesker har mistet deres arbejde.

I Det Konservative Folkeparti er det jo ikke nogen hemmelighed, at vi længe har ment, at det var vigtigt at få skatten på arbejde ned, så vi på den måde kunne få skabt privat forbrug, få skabt vækst, få sikret, at flest muligt har lyst til at gå i arbejde og på den måde også få skabt nogle arbejdspladser i det private erhvervsliv, gjort det mere attraktivt også for arbejdsgiverne at ansætte lønmodtagere.

Kl. 10.40

Vi mener, det er helt nødvendigt at sænke skatten på arbejde for at fremtidssikre velfærd. Samtidig vil vi gerne sige til de mennesker, der hver dag står op og går på arbejde, at vi faktisk værdsætter den indsats, de gør. Vi er faktisk ikke mindre end fuldstændig afhængige af dem, for at vores samfund kan køre rundt, og for at der skal være råd til den velfærd, som vi gerne vil sikre for alle danskere.

I den nuværende situation, hvor opsvinget har ladet vente på sig, vil en fremrykning af de skattelettelser, der blev vedtaget sidste år, også betyde, at vi kan skabe flere arbejdspladser i det danske samfund til gavn for de mennesker, der har mistet deres job eller har haft svært ved at finde et. Vi bruger altså med det her lovforslag det konservative middel til at skabe skub i opsvinget.

Skattelettelserne er jo en del af det, regeringen har kaldt forårspakken, og forårspakken har sammen med det udspil, der er kommet fra venstrefløjen, klart markeret de ideologiske forskelle på de to regeringsalternativer.

Fra venstrefløjens side har man valgt at sige, at man jo kunne vælge at styre økonomien. Man kan vælge at bestemme, hvordan pengene skal bruges, hvordan folk hver især skal bruge deres egne penge, og vi kan også høre af debatten her i dag, at det nøjagtig er sådan, man stadig tænker på venstrefløjen. Jeg tænker selvfølgelig på den debat, der nu har kørt i halvanden time, bl.a. om SP-bidraget, hvor man fra venstrefløjens side og, ja, helt over til Det Radikale Venstre er dybt for-tørnet over, at vi nu rent faktisk tør lade folk ikke bare råde over deres egne penge, men også over nogle af de penge, som de i en midlertidig løsning blev tvunget til at spare op.

I Det Konservative Folkeparti mener vi, det er fornuftigt at lade folk råde over de penge, de selv har mulighed for at råde over.

Bliver det så ikke meget materialistisk, det her med at man skal have flere penge til forbrug, og at det skal skabe vækst, og det skal skabe flere i arbejde? Nej, for det handler jo netop om, at vi er så afhængige af den vækst. Vi er så afhængige af, at der er nogle, der arbejder, at der er nogle, der forbruger, og at vi på den måde både får skatteindtægter, momsafgifter, momsindtægter og afgiftsindtægter for at vi kan sikre de nødvendige velfærdsgoder i vores samfund.

Vi vil gerne have et offentligt sundhedsvæsen, vi vil gerne have gratis uddannelse til alle, vi vil gerne have et socialt sikkerhedsnet, der samler dem op, der ikke kan klare sig selv, og for at få det kræver det indtægter. For at få indtægter kræver det, at det kan betale sig at arbejde. Det kræver, at folk kan få et arbejde, sådan at de også kan bidrage til samfundet i det omfang, de kan.

Med det her forslag, hvor vi fremrykker skattelettelserne, siger vi altså ikke bare tak for jeres indsats til de mennesker, der arbejder, vi sikrer også med det, sammenlagt med de skattelettelser der blev indført og virkede allerede fra 1. januar, at 22.000 nye arbejdspladser kan skabes.

Derfor er det her forslag utrolig godt, både for dem, der arbejder, og for dem, der er afhængige af alle dem, der arbejder, for at deres velfærd kan blive sikret også i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil da bare forsikre den konservative ordfører om, at jeg ikke har fået tics denne gang. Jeg har vænnet mig til den konservative ordførers sådan almindelige begejstring, når det drejer sig om, at vi skal have skatten på arbejde ned, og derfor kan jeg sådan set ikke forstå, hvad begejstringen går ud på den her gang, for her går skatten jo op.

Her er det jo altså sådan, som skatteministeren skriver i svaret til mig på spørgsmål nr. S 2847, at den her pakke betyder en stigning i skattetrykket på 0,25 pct. Så det vil sige, at det, der sker her, er, at vi altså på grund af den her sammenskrunding af SP-bidrag og fremrykning af skattelettelserne får en stigning i skatterne. Der er jo ikke – det går jeg ud fra at den konservative ordfører vil bekræfte – tale om nye skattelettelser i forhold til dem, der allerede er vedta-

get. Det, det her handler om, er, at man fremrykker dem.

Så vi har altså hele tiden vidst, hvad det drejer sig om. Det eneste nye er, at folk kommer til at betale mere i skat. Og strider det ikke mod det der med, at De Konservative vil have skatten på arbejde ned?

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Der er to nye ting i det her.

For det første fremrykker vi den fuldt indfasede skattelettelse til ikke først at virke i 2007, men til at virke fra i år, i 2004. Det vil sige, at en lang række mennesker får en langt større skattelettelse i år, end de ellers ville have fået, og de kan derfor virkelig mærke effekten af de skattelettelser, vi fik gennemført sidste år.

Det er meget væsentligt, og det vil betyde en væsentlig forskel for mange danskeres daglige økonomi – omkring 1.000 kr. for en almindelig LO-familie om måneden.

Derudover gør vi det, som det åbenbart er så svært for Socialdemokraterne at forstå, nemlig at vi rent faktisk lader folk selv bestemme over de penge, som man fra Socialdemokraternes side i 1998 besluttede tvangsmæssigt skulle indføres på en bestemt form for pensionsopsparing. Nu giver vi folk mulighed for selv at vælge, om de vil spare de penge op, eller om de vil bruge dem til noget andet, som den enkelte familie finder mere fornuftigt.

Man kan så selvfølgelig se, at Socialdemokraterne ikke er så begejstrede for det, for i Socialdemokraternes udspil havde man ønsket at hæve SP-bidraget til det dobbelte. Man havde så tænkt sig, at det skulle udlignes fuldstændigt, så folk ikke fik deres egne penge tilbage. Og så havde man i øvrigt tænkt sig at bruge pengene til at finansiere andre tiltag og dermed altså bruge SP'en som en decideret højere skat.

Så i forhold til det Socialdemokratiske forslag er det det her i virkeligheden en sænkning af skatten med 2 pct.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg er altid så begejstret for engagementet. Det er bare ikke sikkert, at det ligesom holder i argumentationen. Jeg kan altså ikke få det til at hænge sammen.

Det kan være, regeringspartierne har glemt, at man selv ændrede SP-ordningen med L 195

fra sidste forår, hvor man gjorde sig stor umage for, at ordningen skulle være individuel og skulle blive indbetalt på særlige konti, som man endda selv skulle kunne flytte rundt på i en særlig folkebørs, som man har brugt 200 mio. kr. på at udvikle ovre i ATP, men hvor der nu ingen penge kommer ind, fordi man har suspenderet den. Så derfor kan man jo ikke sige sådan. Så burde man jo allerede dengang have sagt, at de skulle udbetales.

Det næste er: Er det rigtigt, som jeg har hørt fra konservativ side, at De Konservative sådan set mener, at den skal være suspenderet i al evighed? Det vil jeg gerne høre, fordi så er tabet for en almindelig lønmodtager med en indkomst på 250.000 kr., og som er 35 år i dag, 116.000 kr. i pensionsalderen. Er det sådan, at De Konservative vil det?

Og er det også rigtigt, hvad fru Dyremose siger, at alle nu kan mærke effekten af skattelettelser og det her? De der 27,50 kr., vi har været inde på, for dem der med under 235.600 kr., er det virkelig noget, som batter noget?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg henstiller til, at man overholder taletiderne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan sandelig godt huske, at vi ændrede SP-ordningen. Det var også en utrolig glad dag for mig. Jeg mener, at det netop er en kæmpe fordel, at man ændrede den til at være individuel, så den netop gik fra det, Socialdemokraterne ønsker, den skal være, altså en skat, en procent i skat, som jo også står på skattekortet, til at den blev en opsparing til en selv.

Det, vi så gør her, er, at vi suspenderer den i 2 år, fordi der finanspolitisk er råderum til at gøre det, til at sætte forbruget i gang.

Jeg har svært ved at se, at det skulle være noget særlig stort problem, at man så selv kan vælge, om man ønsker at fortsætte med at spare pengene op, eller om man ønsker at bruge dem til forbrug her og nu. Der lader vi de enkelte danskere selv vælge.

Og alternativet til det, alternativet til at man fjerner den her 1 pct. tvungne opsparing og giver folk deres egne penge, ja, det er den socialdemokratiske model, hvor man fordobler den, hvor man udligner beløbet, så man ikke får sine egne penge, og man så bruger pengene til andre formål, så man så i fremtiden er nødt til at lave

andre besparelser for at kunne betale pengene tilbage til pensionisterne.

Derfor er jeg meget gladere for en individuel ordning, og jeg mener, der er meget fornuftigt og ansvarligt at suspendere den netop nu, hvor vi har brug for at sætte skub i økonomien, og hvor vi kan bruge den suspension til at skaffe mennesker i arbejde. Det må først og fremmest være dem, vi tænker på.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Også her er der tale om en kraftig overskridelse af taletiden.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg skal prøve at gøre det kort.

Nu siger fru Charlotte Dyremose til sidst, at det her drejer sig om beskæftigelse, og det var også et tema i ordførerindlægget. Men vil fru Charlotte Dyremose ikke give mig ret i, at hvis man skal se det her som et beskæftigelsestiltag, så kunne regeringen dårligere have fundet noget, som var mindre effektivt?

Man bruger en ret betydelig sum penge på denne her øvelse og får et meget beskedent resultat ud af det med hensyn til beskæftigelsen. Det er altså en pris, om jeg så må sige, på et sted mellem 1 mio. kr. og 1,5 mio. kr. for hver person, man får i arbejde. Det kan jo ikke just siges at være effektiv politik.

Kl. 10.50

Kunne De Konservative ikke have mandet sig op til over for regeringspartneren Venstre at have fundet en løsning, som satte lidt mere gang i beskæftigelsen for de samme penge? Det må da være god konservativ politik at bruge skatteydernes penge mest effektivt, når det drejer sig om at skabe beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen se, nu kommer vi jo netop til den der klare ideologiske forskel mellem hr. Morten Homann og jeg selv. Jeg kan simpelt hen slet ikke acceptere det her med, at man *bruger* skatteborgernes penge. Altså det, at det skulle være at bruge dem, når man siger, at nu har vi altså et overskud i vores samfund, og en del, for det er ikke engang hele den ekstra vækst, vi har i årene frem, men en del af den vækst, vi har i årene frem, bliver nu givet tilbage til de mennesker, der har skabt den: Dem, der har arbejdet, dem, der arbejder ude på de danske arbejdspladser

hver eneste dag og gør en indsats for vores samfund. Det kan jeg på ingen måde acceptere kan være at *bruge* pengene.

Det er den der socialistiske tankegang om, at vi alle sammen skraber pengene ind til staten, og så fordeler vi dem efter forgodtbefindende.

Vi Konservative ønsker kun at skrabe de penge ind til staten, som vi skal bruge til vores velfærdsgoder, og vi ønsker ikke yderligere regulering end det.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu kunne jeg høre det samme omkvæd, som fru Charlotte Dyremose brugte i sin korte bemærkning til den socialdemokratiske ordfører, nemlig at De Konservative i det hele taget har svært ved at acceptere, at man kradser penge ind i skat. Det er jo et ærligt synspunkt. Det gør det lidt svært at få visse ting i det her samfund til at fungere, hvis ikke vi skal betale skat, men det er selvfølgelig et ærligt synspunkt, hvis vi ikke skal det.

Men i det hele taget var det jo en ærlig omgang fra den konservative ordfører, for ordførerindlægget drejede sig om at skabe beskæftigelse og i florumvundne vendinger beskrive, hvordan det her kunne skaffe mennesker i arbejde for et sted mellem 1 mio. kr. og 1,5 mio. kr. pr. stk. Så slap trolden ud af æsken, og det virkelige formål trådte frem. Det her er et spørgsmål om at give skattelettelse, det er ikke et spørgsmål om at skabe beskæftigelse. Jeg synes, man skal sige tingene ærligt.

Forårspakken er ikke en beskæftigelsespakke. Forårspakken er en gavepakke til de danskere, som tjener mere end 235.000 kr. betalt af de danskere, som tjener mindre end 235.000 kr. Det er ærlig snak, som jeg er dybt uenig i. Lad være med at pakke det ind i beskæftigelsespapir, men sig det er en skattelettelse til de velstillede betalt af de ringest lønnede.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg tror desværre slet ikke, hr. Morten Homann hørte min ordførertale. I min ordførertale gjorde jeg netop meget ud af, at der er én årsag til, at vi Konservative ønsker at sikre indtægter til staten fra skatter, afgifter og moms, og det er netop at sikre vores velfærdssamfund. Det er vores formål med at skaffe penge til staten, og det er vores eneste årsag, som vi ser det, til at man betaler skat, nemlig for at sikre velfærden. Det er ikke

for at skrabte alle pengene ind og derefter fordele dem, alt efter hvordan vi synes, det er bedst herinde på Christiansborg.

Vi vil bruge dem til velfærd, vi vil bruge dem til sundhed, til socialt sikkerhedsnet, til skoler, til forskning, til uddannelse, til alle de ting, og det er vores formål med skatten. Ikke alle mulige andre ting.

Omkring beskæftigelsesindsatsen sagde jeg nemlig også i min ordførertale, at vi netop nu bruger det konservative middel til at skabe vækst og til at skabe beskæftigelse. Dermed skaber vi med det her sammenlagt med skattelettelserne fra den 1. januar 22.000 nye arbejdspladser, og at vi gør det med det konservative middel, nemlig at lette skatten på arbejde.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg glæder mig sådan set over fru Charlotte Dyremose. Jeg synes, der også i dag har været for meget diskussion, hvor andre ordførere fra de borgerlige partier har forsøgt at give et billede af noget andet end det, det her er. Fru Charlotte Dyremose har den store kvalitet, at hun vedstår, det er konservativ politik at lette skatten først og fremmest for de grupper, som har høje indkomster.

Jeg synes, det er en kvalitet hos en politisk modstander, uanset hvor uenig jeg er, at vedkommende vedstår det. Derfor vil jeg godt spørge fru Charlotte Dyremose, om hun kan bekræfte, at det også er det spor, Det Konservative Folkeparti vil forfølge i det videre arbejde, nemlig at det er i toppen af indkomstpyramiden, lettelse også i fremtiden skal gives, på samme måde som vi ser det med det her forslag, som jeg godt forstår, fru Charlotte Dyremose som konservativ glæder sig over.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er da glad for, at hr. Ole Stavad har bemærket, at det her er konservativ politik, for hvis man går tilbage i det konservative skatteudspil fra 1999, så var vores hovedformål dér støt og roligt at hæve grænsen for, hvornår man skulle betale mellemskat, og så bruge nogle milliarder i bunden på at hjælpe dem, der tjente mindst på arbejdsmarkedet.

Kl. 10.55

Hvis man så ser på, hvad vi har gjort i det her forslag, så har vi netop lavet et jobfradrag, og vi har hævet grænsen for mellemskatten. Ja, ja, og

så kan vi godt diskutere, om vi skulle hæve den endnu mere, men vi har faktisk gjort nøjagtig det, vi fra Det Konservative Folkepartis side foreslog allerede i 1999.

Nu gør vi så det, at vi fremrykker den skattelettelse og ikke implementerer den langsomt, som vi ellers havde planlagt, og som vi Konservative også oprindeligt havde lagt op til. Nu fremrykker vi den og gennemfører det hele i år og skaber på den måde 22.000 nye job, sådan at vi også kan sikre, at nogle af de mennesker, der står uden arbejde, kan få et arbejde. Det er vi utrolig glade for at kunne gøre bl.a. med det middel.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Nu er jeg spændt på, når vi ser på fremtiden, hvor mange job der kommer ud af det her. Det er der jo stor usikkerhed om. Der er vist derimod enighed om, at det er den dyreste måde at gøre det på, hvis det er for at skabe job. Men jeg synes stadig væk, at det er anerkendelsesværdigt, at De Konservative vedstår, hvad de står for.

Jeg havde det konservative udspil fra 1999 i bagehovedet, da jeg roste fru Charlotte Dyremose, for der var jo ingen tvivl om, at når vi så de beregningseksempler, vi fik på det forslag dengang, så var der massive lettelse til den del af danskerne, som havde de høje indkomster, og det modsatte til dem i bunden, fordi de lettelse, der var i bunden, blev modsvaret af eksempelvis et fradrag for fagligt kontingent osv. og forsvandt i det konservative forslag.

Derfor vil jeg godt spørge fru Charlotte Dyremose, om ikke hun kan give mig tallet, for hun har ikke noget at skjule, hun vedstår, at De Konservative går efter lettelse i toppen. Vil fru Charlotte Dyremose så ikke godt give mig oplysning om, hvor stort et tal dem i bunden udgør, hvor mange danskere det er, der ikke får del i denne lettelse?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu er det jo sådan med denne her skattelettelse, at alle – alle – der arbejder, får en lettelse af skatten på arbejde i 2004. Det er klart, at det har forskellig betydning for forskellige grupper. F.eks. kan man jo se på, at hvis man tager det samlet med SP'en, så vil en deltidsbeskæftiget få en stigning på 5,3 pct. af sin løn, en faglært arbejder vil få en stigning på 6,8 pct. af sin løn, og en di-

rektør vil få en stigning på 1,7 pct. af sin løn. Så det er klart, at der er stor forskel på, hvor meget man får i skattelettelse.

Men det vigtige her er, at alle, der arbejder, får en lettelse af skatten på arbejde, og derudover har vi så lavet en pulje til social- og sundhedsformål. Det allervigtigste for mig er nu, at vi også med fremrykningen af det her får skabt nogle nye arbejdspladser, sådan at de mennesker, der ikke er i arbejde, kan få sig et job, og sådan at vi i fremtiden også har råd til at hjælpe de mennesker, der ikke kan arbejde, ved at vi netop sikrer en fortsat vækst i vores samfund og dermed får råd til vores velfærdssamfund.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Vi er kommet så langt i debatten, at vi i hvert fald kan konstatere om ikke andet så med finansministerens tale, at det ubetinget er den allerallerdyreste måde at skabe så få job på, som tilfældet er her. Vi kan også konstatere efter dagens debat, at alle, der har under 235.000 kr., ingenting får, og det, de får rykket frem af deres egne penge via SP, finansierer skattelettelser for de velstillede. Det er på plads.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Charlotte Dyremose, om det, fru Charlotte Dyremose sagde omkring frivillighed, skal forstås sådan, at Det Konservative Folkeparti vil støtte et forslag om, at de personer, der gerne vil fortsætte med at spare deres penge op, når de nu får lidt flere til rådighed, kan lade dem blive stående i SP? Det er jo den bedste, den billigste kapitalforvalter, der giver det bedste afkast for den enkelte.

Så hvis der skal være frivillighed i forslaget, så går jeg ud fra, at Det Konservative Folkeparti støtter, at man kan lade pengene blive stående hos SP, hvis man har lyst til det.

Det andet er: Jeg ved ikke, om fru Charlotte Dyremose har set Jyllands-Posten i dag og har set, at en tredjedel af vælgerne fortsat vil spare penge op, en tredjedel vil bruge dem til forbrug, og halvdelen af dem, der vil bruge pengene til forbrug, vil skabe job i Spanien og Korea, for de vil rejse og købe biler.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Så er vi så tilbage i venstrefløjens retorik, hvor det er helt forfærdeligt, hvis man lader folk selv vurdere, hvad de skal bruge deres egne lønkroner til.

I Det Konservative Folkeparti er vi af den meget klare opfattelse, at vi har nogle velfærdsgoder i vores samfund, som vi gerne vil finansiere, og dertil opkræver vi en skat, så vi kan sikre de velfærdsgoder. Når der er overskud, vil vi gerne lade folk beholde deres egne penge, og det gør vi f.eks. ved at lade dem selv bestemme, hvad de vil købe for de penge, eller om de vil spare op og hvor, hvis det er bedre for dem i deres nuværende situation at spare op i stedet for at bruge pengene. Det er at give mennesker mulighed for selv at disponere.

Kl. 11.00

Samtidig gør vi det, når vi giver mennesker mulighed for selv at disponere, at vi skaber øget beskæftigelse. 22.000 er det tal, man umiddelbart har regnet sig frem til, så på den måde får vi flere i job og hjælper de mennesker, der ikke har noget job, og det synes vi faktisk er en utrolig fornuftig løsning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har intet imod, at folk rejser til Spanien eller køber biler, men det er jo blot en illustration af, at der ikke skabes job i Danmark, sådan som regeringen går ud fra.

Så fik jeg også et indirekte svar. Fru Charlotte Dyremose bliver ved med at sige, at nu får folk deres egne penge, og så kan de jo frivilligt bestemme, om de vil bruge dem eller spare dem op til deres pension, så mit enkle spørgsmål går på: Vil fru Charlotte Dyremose være med til at sikre, at det bliver frivilligt for folk at spare deres penge op i SP-ordningen, så de kan få dem, når de skal gå på pension? Det er jo en ordning, som er billig i administration, og den giver et af de højeste afkast, så hvorfor må folk ikke få lov til frivilligt at vælge den ordning?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er jo igen den ideologiske diskussion: Skal jobbene skabes ude i den private sektor, eller skal man fra statens side styre, hvor der skal skabes nogle job? Det er jo alternativet.

Hr. Ole Sohn siger, at man godt kan finde jobbene nogle andre steder. Ja, det kan man godt. Man kan skabe offentlige job for skatteborgernes penge og dermed mindre privatforbrug og mindre efterspørgsel og færre job i det private. Man kan flytte lidt rundt på jobbene, og vi ved jo, at venstrefløjens ofte har gjort det ufinansieret på

skatteborgernes regning, så min egen og fremtidige generationer står med regningen.

Med hensyn til om man vil vælge at bruge sin SP nu, eller om man vil vælge at indbetale den et eller andet sted: Det skal stå folk fuldstændig frit for, hvad de vælger at gøre med deres penge.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg hørte på et tidspunkt fru Charlotte Dyremose sige, at nu bliver der skabt 22.000 nye job, men kan vi få at vide, hvor de kommer fra?

Det, vi taler om i dag, er det ekstra skub, man vil sætte i økonomien ved at fremrykke skattelettelserne. Vi taler ikke om, hvad der måtte komme ud af det, man tidligere har besluttet, vi taler om det ekstra, man laver nu, og er det ikke rigtigt, at der står på side 19 i regeringens egen pamflet, at der som følge af de nye initiativer kommer 6.000 flere i beskæftigelse i 2004 – altså ikke 22.000, men 6.000? Er det ikke korrekt, at de står i regeringens egne tal?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg har også læst regeringens publikation, og jeg kan konstatere, at når vi laver denne fremrykning samtidig med de tiltag, som regeringen jo allerede har taget, vil det samlet set betyde 22.000 flere i job i år og 22.000 flere i job næste år. Det er helt rigtigt, at der er forskellige elementer, som giver forskellige tal, men de skal så lægges sammen, og alt i alt – og det er det, jeg taler om – vil det føre til 22.000 nye job, og jeg er faktisk utrolig glad for at kunne være med til at sætte gang i den private økonomi og lade danskerne selv disponere over lidt flere af deres egne penge.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det kan den konservative ordfører da simpelt hen ikke mene. Effekten af forslaget, altså de 6.000, skyldes, at folk bliver flyttet fra ledighed og så over i aktivering, og er det nye job? Nå, fred være med det.

Der står, at netto kommer 6.000 flere i beskæftigelse. Men der er ca. 3 millioner job i Danmark, så det svarer til, at man giver den danske økonomi et skub bagi på 2 promille – 2 promille! Det svarer til, at en mus sparker en elefant bagi. Det er ikke nogen stor effekt, der kommer ud af det, og man må vel også sige, at samlet set er det en lille effekt, der kommer ud af regeringens ekstra

tiltag som vi behandler i dag. Er fru Charlotte Dyremose ikke enig i, at 6.000 yderligere i beskæftigelse ikke er mange?

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Som jeg allerede har sagt, bliver det jo rent faktisk 22.000 på grund af de tiltag, vi har gennemført tidligere.

I forbindelse med diskussionen om, hvorvidt det nu er for meget eller for lidt, er det faktisk lidt sjovt at høre hr. Anders Samuelsen tale om, at det er for lidt, for det er jo ikke ret længe siden, at hr. Anders Samuelsen og fru Marianne Jelved sagde: Uha, nu skal vi sandelig passe på. Vi skal ikke bruge så mange penge, vi skal ikke sætte gang i økonomien, vi skal sandelig spare noget mere, og det er alt for ekspansivt. Men nu er det altså for lidt ekspansivt, så nu er man måske ved at nærme sig den socialdemokratiske holdning, hvor der bare skal bruges løs af offentlige midler. Hr. Anders Samuelsen er gået bort fra at forsøge at skabe sig et image som økonomisk ansvarlig til at sige, at nu skal vi sandelig bare bruge løs af de offentlige midler, og det er ellers ikke sådan, jeg normalt kender hr. Anders Samuelsen.

Så kan det jo også undre, når hr. Anders Samuelsen har talt så meget om skattelettelser, at hr. Anders Samuelsen ikke bakker op om, at det faktisk er et ganske fornuftigt middel til at skabe vækst i det private forbrug. Men måske er det ikke helt reelt, når hr. Anders Samuelsen taler om, at han ønsker skattelettelser.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg tror ikke, der er flere korte bemærkninger. Herefter er det hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

SF var imod regeringens oprindelige forslag om skattelettelser, dels fordi de var delvis ufinansierede og dermed ville føre til, at der enten skulle afdrages mindre på gælden eller skæres i velfærd, dels fordi de var socialt uansvarligt fordelt.

Når man fremrykker skattelettelserne, løser man ingen af de to problemer. Der er stadig ingen dækning for de checks, man udskriver, og den sociale profil er ikke blevet bedre, tværtimod kan man sige. Med den øvelse, regeringen laver, bliver den sociale profil meget skæv. Det er helt entydigt, at det er folk med høje indkom-

ster, som tjener på ordningen – jo højere indkomst, desto bedre – og det er helt entydigt de lavtlønnede, som betaler. Derfor er det heller ikke overraskende, at vi i Jyllands-Posten i dag kan læse en undersøgelse, som viser, hvordan danskerne ser på forårspakken. Jo højere indkomst man har, jo større fordel får man, og jo større begejstring er der over forbrugsfesten.

Hvis man er en af de mange danskere, som har en årlig indkomst under 235.000 kr., er det eneste, man får ud af forårspakken, at man får lov til at betale en del af gildet. Man får ingen skattelettelser, og man får ingen gevinster, men man får en regning i form af en mindre pension, så man kan være med til at finansiere gildet. De lavtlønnede betaler, mens de højtlønnede får gevinsterne.

Hvis man ser på selve formålet med forslaget og læser i den fine pamflet, fremgår det – som det også er gået igen i flere indlæg fra regeringspartierne ordførere – at formålet er at skabe beskæftigelse. Jeg vil sige, at hvis det, man vil, er at skabe beskæftigelse, er det nok noget nær den mest ineffektive måde, man kan gøre det på. Det er en meget dyr og meget ineffektiv måde, og der kommer kun et ganske marginalt antal nye job ud af det, hvis altså regeringens egne beregninger holder stik – og kender jeg regeringen ret, har den ikke været for pessimistisk i sine vurderinger – så det er en ekstremt ineffektiv og ekstremt dyr måde at skabe nye job på.

Hvis det havde stået til SF, var pengene i stedet målrettet blevet brugt på investeringer de steder, hvor der er brug for det: i skoler, i nye boliger og i miljøet. Vi ville bruge pengene på at løse nogle af de velfærdsopgaver, som virkelig skrigger på at blive løst inden for f.eks. uddannelse, forskning, ældrepleje og flere andre velfærdsområder. Der er virkelig en ideologisk forskel, det er virkelig forskellige veje, man vil følge i dansk politik.

Men hvorfor har man gjort det her? Hvis det er en ineffektiv måde at skabe job på, hvad er så forklaringen på det? Jamen det er jo i virkeligheden fremgået af ordførernes indlæg. Forklaringen skal findes i, at i løbet af nogle få måneder får skatteministeren den udelte glæde at få lov til at udsende nye skattekort, og det er vel i virkeligheden det, der er formålet med hele øvelsen.

Hvis vi skal være helt ærlige og skræller retorikken og statistikkerne væk, er baggrunden for øvelsen, at regeringen er trængt i meningsmålingerne – meget trængt endda – og at der er brug

for panikløsninger for at få løst det problem. Hvad kan være bedre markedsføring end at få lov til at sende et personligt brev til samtlige danskere og fortælle om de gode gaver, man vil give, selv om danskernes selv kommer til at betale regningen? I virkeligheden kan man altså koge forslaget ned til, at det giver anledning til at sende et brev fra regeringen ud til samtlige danskere.

Kl. 11.10

I udvalgsarbejdet vil jeg godt bede om en beregning af, om det frem for at lave denne øvelse i virkeligheden ikke ville være billigere simpelt hen at trykke et billede af statsministeren eller for den sags skyld skatteministeren og sende det ud til samtlige danske skatteydere med en venlig hilsen. Jeg tror sådan set, det ville være billigere, og jeg tror sådan set også, at det ville være et lige så effektivt middel til at bekæmpe regeringens dårlige økonomiske tal, og at det stort set ville have en lige så god effekt på beskæftigelsen. Mit forslag til at komme effektivt ud af katepinen er altså, at man simpelt hen bare sender de danske skatteydere et billede af skatteministeren med en venlig hilsen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Anders Samuelsen som ordfører.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil godt starte med at anerkende, at regeringen faktisk forsøger at gøre noget for at sætte gang i økonomien. Det har vi efterlyst længe, det er der mange der har efterlyst, og nu sker det altså noget.

Jeg vil også meget gerne anerkende, at man gør brug af et redskab, som vi fra Det Radikale Venstres side længe har peget på ville være det rigtige, nemlig at nedsætte skatten på arbejde. Det er her, der for alvor er noget at hente. Vi har lavet arbejdsmarkedsreformer sammen med regeringen, og så vidt jeg husker tallene, kunne vi maksimalt håbe, at der måske kunne komme en øget beskæftigelse på omkring 10.000 ud af det. Vi har lavet andre tiltag, som har ligget på nogenlunde samme niveau, men hvis man virkelig vil gøre noget, er det skatten på arbejde, man skal tage fat i, og jeg vælger at opfatte forslaget som et positivt signal fra regeringen om, at nu har den også fået øje på, at det er skatten på arbejde, som er et afgørende element at tage fat i.

Så kan man jo altid diskutere, om det er godt nok. Den diskussion vil jeg selvfølgelig også

gerne give mit bidrag til, og konklusionen fra Det Radikale Venstres side er, at det er det ikke.

Vi er godt klar over, hvorfor man ikke kan gøre mere, end man gør her. Det er selvfølgelig, fordi man er bundet af sit skattestop, så man kan ikke flytte om på skatterne, og det er jo netop det, vi ønsker fra Det Radikale Venstres side. Vi ved godt, at regeringen er helt uenig i det på grund af skattestoppet, men skattestoppet bevirker til gengæld, at regeringen er så bundet, at den ikke for alvor kan sænke skatten på arbejde.

Vores bud er at få skatten ned på omkring 40-42 pct. Det ville betyde, at man ikke skal tjene 900 kr. for at kunne give en håndværker 100 kr. i hånden, men kun skulle tjene 350 kr., og det ville for alvor rykke noget. Men det kan man ikke gøre, og det er så bare det.

Så er spørgsmålet: Jamen når man ikke kan det, er det så de rigtige redskaber, man bruger samlet set? Det ene redskab, som vi diskuterer her i dag, er fremrykning af lavere skat på arbejde, men kunne det gøres på en smartere måde?

Det er egentlig svært at svare på, om det kunne gøres på en smartere måde. Vi kan bare konstatere, at der ikke doseres ret meget, og vi kan i hvert fald konstatere, at via den ekstraskat, de skal betale på grund af, at de nu får deres SP udbetalt, finansierer alle, som tjener under 235.000 kr. om året, den reelle ekstra skattelettelse til folk, der tjener over 235.000 kr. om året, og er det rimeligt? Vi mener ikke, at det er den rigtige måde at gøre det på, må jeg sige, men der er ingen tvivl om, at det er sådan, det hænger sammen. Der sker en overflytning på den måde.

Der er et andet element, som også er lidt betænkeligt, og her mangler jeg et klart svar fra regeringens side. Hvad nu, hvis det, de skriver i Jyllands-Posten i dag, og som hr. Peter Christensen sådan set også har opfordret til her fra Folketingets talerstol, holder stik? Hvad nu, hvis der er nogle, som siger: Vi vil gøre det kloge, vi vil blive ved med at spare op, men vi finder et andet sted at gøre det. Jeg tror, det er en tredjedel af dem, der er blevet spurgt, som siger til Jyllands-Posten, at de vil bruge pengene til at spare op til pension, og hvis de alle sammen gør det og dermed får det skattefradrag, som det giver mulighed for, står regeringen med et ordentligt hul i kassen. Hele finansieringen er jo bundet op på, at der kommer 3,9 mia. kr. ekstra i kassen, fordi folk nu skal betale skat af SP'en, men hvis de ikke gør det, fordi de i stedet flytter pengene direkte ind på en pensionsopsparing og dermed

får et skattefradrag, får man hullet i kassen, og hvordan vil man lukke det hul?

Det sidste, jeg vil vende mig mod, er selve beskæftigelseseffekten. Hvor god er den, når det kommer til stykket? Vi har hørt fru Charlotte Dyremose fra De Konservative sige heroppefra, at tiltaget giver 22.000 ekstra job om året, men det er simpelt hen lodret i strid med de tal, som regeringen selv har lagt frem. Det giver ikke 22.000 ekstra job.

Kl. 11.15

Hvis man slår op på tabel 1 på side 19 i regeringens egen publikation, står der ganske rigtigt som overskrift, at der kommer en reduktion i ledigheden på 22.000. Men så står der nedenunder, at heraf kan de 10.000 henføres til de initiativer, som tidligere er vedtaget, og så er vi nede på et fald i ledigheden på 12.000. Hvis man så tager de effekter, der rent er afledt af det, vi behandler i dag, er de 12.000 delt op i to grupper: De 6.000 som følge af, at der kommer flere i beskæftigelse, de andre 6.000 fordi man flytter folk fra den ene statistik til den anden, nemlig fra ledighedsstatistikken og over i aktiveringsstatistikken, og ligegyldigt hvordan man vender og drejer det, er det ikke nye job. Den ene form for overførselsindkomst erstattes bare af en anden type overførselsindkomst. Man kan ikke bare gå derhjemme, man skal være i aktivering, men det er ikke nye job, og det er vel det grundlæggende.

Tilbage er der de 6.000, som man håber det forslag, vi behandler i dag, har som nettoeffekt. Der er i alt 3 millioner job i Danmark, så det svarer til, at man giver dansk økonomi et skub bagi, der svarer til 2 promille, og det er, som jeg har sagt tidligere, det samme som en mus, der sparke en elefant bagi. Det er ikke nogen stor effekt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg har to spørgsmål.

Jeg er en lille smule forvirret over hr. Anders Samuelsen. For det første husker jeg, at hr. Anders Samuelsen syntes, at effekterne var alt for store, da vi gennemførte skattelettelser med finansloven, men nu, hvor vi fremrykker skattelettelserne, lyder det, som om effekterne er alt for små. Det er det ene.

Det andet er, at hr. Anders Samuelsen stillede nogle meget kritiske spørgsmål til mig lige før. Det lød, som om skattelettelser var en frygtelig dårlig måde at skabe vækst og beskæftigelse på, og nu står hr. Anders Samuelsen og siger, at det

radikale svar på vækst og beskæftigelse sandelig også er skattelettelser. Er skattelettelser en god eller en dårlig måde at skabe vækst og beskæftigelse på?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg tror simpelt hen ikke, at fru Charlotte Dyremose har hørt hverken det spørgsmål, jeg stillede til hende før, eller min ordførertale.

Jeg har ikke sat spørgsmålstegn ved effekten af at bruge reduktion af skatten på arbejde som instrument. Kritikken i det spørgsmål, jeg stillede, gik på, hvad effekten af det, man laver her, egentlig er, og om det var den rigtige måde at gøre det på. Der er nemlig mange måder, man kan gøre det på.

I min ordførertale har jeg klart understreget, at jeg mener, at det at lette skatten på arbejde er det mest effektive redskab, vi har tilbage, når det gælder om at få gjort noget ved beskæftigelsen. Min konklusion var bare, at den måde, man gør det på fra regeringens side, giver stort set ingen effekt. Ifølge regeringens egne tal vil det forslag, vi behandler i dag, sætte 6.000 flere i beskæftigelse; det står der ordret. Men når vi i forvejen har 3 millioner job i Danmark, svarer det til en effekt på 2 promille, og det er her, musen og elefanten kommer ind i billedet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er da glad for, at vi nu har slået fast, at lettelser af skatten på arbejde er den rigtige vej til at skabe beskæftigelse, og så kan man selvfølgelig diskutere, hvordan man vil bruge det middel.

Men så vil jeg egentlig gerne spørge hr. Anders Samuelson, hvordan hr. Anders Samuelson har det med, at Socialdemokraterne, som hr. Anders Samuelson jo stadig gerne vil være i regering med, og SF, som skal støtte en sådan regering, i stedet for at lave skattelettelser ønsker at øge det offentlige forbrug med risiko for at skulle hæve skatten på arbejde, fordi der simpelt hen skal bruges nogle flere penge i det offentlige for skatteborgernes regning. Hvordan har hr. Anders Samuelson det med, at det er den samarbejdspartner, han overvejer et regeringssamarbejde med, og hvad kan vi egentlig vente os på området med de to partier i en fremtidig regering?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Man kan forvente, at skatten på arbejde bliver reduceret ret markant. Socialdemokraterne har deres bud på, hvordan man gør det; i Det Radikale Venstre har vi vores bud på det, og jeg er glad for, at der er forskel på buddene, for så lever vi sådan set op til et godt, gammelt politisk slogan, der hedder: Del jer efter anskuelser, så har borgerne noget at vælge imellem. I dag er det kommet tydeligt frem, at der på samme måde også er forskel på den måde, man vil gøre det på fra regeringens side, og den måde, Det Radikale Venstre vil gøre det på.

Kl. 11.20

Ifølge de beregninger, vi har fået over vores skatteudspil fra Finansministeriet, giver vores forslag til skattereform en beskæftigelseseffekt på op til 72.000, og i dag leverer regeringen noget, som giver et bidrag til beskæftigelsen på 6.000, svarende til 2 promille. Det er som en mus, der sparker en elefant bagi, det har ikke nogen stor effekt, og i dette tilfælde er det oplagt, at det er regeringen, der er musen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hvordan Det Radikale Venstre egentlig vil finansiere alle de udgiftskrævende poster, de ellers kommer frem med, bl.a. udlændingepolitikken – hvis man følger det radikale forslag til den, vil det jo koste adskillige milliarder – melder historien jo desværre aldrig rigtig noget om, men der er en ting, jeg godt vil tage fat i.

For det første er det jo forkert, når hr. Anders Samuelson siger, at SP'en, altså den særlige pensionsopsparing, finansierer skattelettelser. Skattelettelserne er jo besluttet for længe siden, og de er finansieret via en lavere vækst i det offentlige forbrug og har intet med SP'en at gøre. Den står som noget selvstændigt, og det er også derfor, vi skal behandle den selvstændigt.

Men det, som jeg synes er interessant, er, at hr. Anders Samuelson lige pludselig er meget bekymret over, at det er de lavest lønnede, som kommer til at betale – det sker delvis ud fra en fejlagtig analyse, men lad os nu bare holde os til holdningen. Hr. Anders Samuelson siger, at det er de lavest lønnede, som kommer til at betale nogle skattelettelser, og at det ikke er rimeligt, men så kan jeg bare ikke forstå, hvordan De Radikale med troværdighed kan fremføre, at de vil fjerne mellemskatten og hæve grænsen for top-skat til 520.000 kr. Jeg har adskillige artikler her,

hvor hr. Anders Samuelsen taler om sine skatteforslag.

Hvordan regner hr. Anders Samuelsen egentlig med at han nogen sinde vil få overbevist Socialdemokratiet om, at det er den rigtige vej? Ifølge den debat, vi har lyttet til i dag, er det vist ikke den vej, man vil følge i det lighedsmageri, som kommer fra Socialdemokraterne.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg er fuld af fortrøstning med hensyn til at få Det Radikale Venstres skattepolitik gennemført. Der har været mange gode politikområder, hvor Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har været uenige i hele den periode, jeg har været i Folketinget, altså fra 1998 og frem til i dag. Tilgangen til at løse problemerne har været forskellig, men vi har fundet sammen om gode løsninger, lige fra førtidspensionsreformen til arbejdsmarkedsreformen. Jeg har været vidne til masser af gode tiltag og har været med til at forhandle dem igennem som ordfører, så jeg er ikke så bekymret, som hr. Jens Rohde er.

Hr. Jens Rohde må være ekstremt bekymret, når han nu lige pludselig i desperation endnu en gang forsøger at drage udlændingepolitikken ind i sagen. Det er jo regeringens forfærdelige dilemma, at der er ingen, der gider diskutere udlændingepolitik længere, og regeringen er dødsrægerlig over det, for den vil så gerne have, at vi skal diskutere udlændingepolitik fra nu af og til, jeg ved ikke hvornår.

Det Radikale Venstre har ganske rigtigt fremlagt et konkret forslag til, hvordan man kan finansiere at fjerne bundskatten og mellemskatten og hæve grænsen for, hvornår der skal betales topskat, til omkring 520.000 kr. Det står vi ved, og det vil vi gerne forsøge at kæmpe for.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jamen det er da fint, at hr. Anders Samuelsen er ganske fortrøstningsfuld, på trods af at det aldrig nogen sinde er lykkedes at komme igen med den politik, selv om man sad 10 år i regering med Socialdemokraterne.

Jeg vil godt spørge hr. Anders Samuelsen, hvad han egentlig bygger den fortrøstningsfuldhed på. Jeg synes, at tonerne fra Socialdemokraterne indtil videre har været meget klare i den debat, vi har haft om skattelettelser, så hvad hr. Anders Samuelsen bygger sin optimisme på, ved jeg ikke. Men det kan vi måske få et svar på.

Så vil jeg gerne have, at hr. Anders Samuelsen korrigerer sine udtalelser om, at skattelettelserne er finansieret via suspensionen af SP'en. Skattelettelserne er jo blevet behandlet tidligere, og som vi har været inde på tidligere, er der tale om en fremrykning af de skattelettelser, som vi allerede har sagt vi vil gennemføre. Vi har også allerede sagt, hvordan vi vil finansiere dem, nemlig via en lavere vækst i det offentlige forbrug.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Hvis man slår op på side 19 i regeringens eget udspil og ser på tabel 2, står der altså, at suspensionen af SP'en i 2004 og 2005 giver en ekstraindtægt på 3,9 mia. kr., fordi folk nu skal betale skat af SP'en, og at fremrykningen af skattelettelserne – og det er det, vi taler om i dag, vi taler ikke om det, der er sket tidligere, vi taler om fremrykningen – koster 3,9 mia. kr. Altså finansieres skattelettelserne af suspensionen af SP'en.

Kl. 11.25

Alle de, der tjener under 235.000 kr., får ikke en krone ekstra i skattelettelser på grund af det her – ikke en krone! De kommer til at betale skat af deres SP, og det er netop den skat, der er med til at finansiere den yderligere nettoskattelettelser til folk, der tjener over 235.000 kr., som kommer på grund af fremrykningen. Det er et faktum.

Hr. Jens Rohde er stort set den eneste, der har forsøgt at benægte her i dag, at det er faktum. Men sådan er virkeligheden, det ved hr. Jens Rohde også godt, og hvis han er i tvivl, kan han slå op i regeringens egen pamflet, der hedder «Flere i beskæftigelse – lavere ledighed», og læse side 19, tabel 2. Der kan han blive klogere.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne følge lidt op på de spørgsmål, hr. Jens Rohde kom med.

Det er jo rigtigt, at det ikke er udlændinge, vi diskuterer nu, men skat. Men der er alligevel den parallel, at jeg har forstået på Det Radikale Venstre, at et uomtvisteligt krav for at indgå i en socialdemokratisk ledet regering er, at man bløder op på de stramninger, der er gennemført på udlændingeområdet, og det er jo helt fair at stille det krav og sige: Sådan er det. Vi går ikke med, medmindre vi får lavet om på de stramninger. Helt fint.

Det, jeg så spørger om, er: Har man den samme stålfasthed angående topskattelettelserne? Vil man sige til de socialdemokratiske venner, at

fra De Radikales side er det et krav, at alt det, man har sagt om topskat, skal gennemføres? Jeg spørger, om det er et krav, fordi hr. Anders Samuelson aldrig fik støtte fra den gamle regering til sine skattepolitiske holdninger og det efterhånden må være ved at være tiltrængt, at De Radikale sætter nogle spor i skattepolitikken og gør det til et krav.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Det Radikale Venstre har sådan set sat sig en hel del spor i skattepolitikken sammen med Socialdemokraterne op gennem 1990'erne. Vi fik sænket marginalsatten fra over 70 pct. til omkring 60 pct. Den borgerlige regering efterlod jo en marginalsat på over 70 pct., men den fik vi banket kraftigt ned, og det var da et godt skridt på vejen.

Det Radikale Venstre gik bl.a. til valg på et skatteudspil, som blev fremlagt i april 2001. Det er det, der blev refereret til af hr. Jens Rohde, og det gik vi altså til valg på i efteråret 2001, hvor Det Radikale Venstre gik frem, men regeringen faldt. Vi tager det bl.a. som et tegn på, at der var nogle, der var interesseret i den form for skattepolitik, så vi har arbejdet videre på den, og man kan jo se af meningsmålingerne, at siden da er vi om trent blevet fordoblet. Men hvordan er det gået med Venstre i den periode ifølge meningsmålingerne? Det er gået lige nøjagtig i den stik modsatte retning, og det tager vi endnu en gang som et tegn på, at der er god ræson i den skattepolitik, som vi lægger frem.

Vi vil kæmpe for den, og vi er sikre på, at vi nok skal komme i mål med den, bl.a. fordi ca. 40 pct. af alle dem, der betaler topskat, er faglærte og ufaglærte, og 60 pct. af dem, der betaler topskat på det første niveau, er faglærte og ufaglærte. Der er god ræson i at sætte ind over for topskatten, men også i helt at fjerne mellemskatten og bundskatten, og alle tre dele er med i Det Radikale Venstres udspil.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Christensen for et sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det er jo den rene gavebød, men det undrer mig nu alligevel, at Det Radikale Venstre har den tiltro til, at det nok skal gå, for når man ser på den parlamentariske situation, der skal bære en socialdemokratisk-radikal regering, er det eneste,

der sådan set er at se, det modsatte af det, som Det Radikale Venstre vil.

Når to partier, der vil danne en familie, er så langt fra hinanden, kræver det jo, at man trækker en streg i sandet og siger, at de og de krav ikke er til forhandling, fordi en forhandling vil give det modsatte resultat. Det er nødt til at være en spilleregul, præmissen for overhovedet at indgå et samarbejde, og så spørger jeg bare: Vil man sætte det som et krav, ligesom man har gjort på udlændingeområdet, hvor man siger: Vi vil ikke deltage i en regering, medmindre de stramninger, den borgerlige regering har gennemført, bliver ophævet? Det synes jeg er klar snak fra Det Radikale Venstres side, men hvorfor vil man ikke være parat til at stille det samme krav på skatteområdet?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg synes, det er et forholdsvis indholdsløst spørgsmål, for allerede, da vi gik til valg i 2001, stillede vi det krav, at skatten på arbejde skulle ned, hvis vi kom i regering igen, og det krav har vi også, når vi går til valg næste gang, så det er der ikke meget hokusfokus i.

Socialdemokraterne ønsker også at sætte skatten på arbejde ned, men vi er uenige om metoderne, og det må så komme til en forhandling. Der er stadig masser af partier i Folketinget efter næste valg, nogle er for at gøre det på den ene måde, og nogle er for at gøre det på en anden måde, og det tager man så en forhandling om.

Kl. 11.30

En forhandling behøver ikke føre til, at man kommer til at gå i modsat retning. Det gør den altså ikke. En forhandling kan meget vel betyde, at man mødes og bliver enig om, i hvilken retning man skal gå. Men en forhandling er en dynamisk situation, selvfølgelig er den det.

Men vi har et klart udgangspunkt i Det Radikale Venstre med hensyn til, hvad vi vil: maksimalt en skat på 40-42 pct. op til en indkomst på omkring 500.000 kr. og derefter en topskat. Det er det, vi går efter, og så må vi se, hvor langt vi kan komme med det. Foreløbig ser det i meningsmålingerne ud til, at vi har fået en fordobling af den opbakning, vi havde ved sidste valg. For Venstre er det gået stik modsat.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg håber da også, at vi kan få en skattereform igennem på den anden side af et valg, hvor der sidder en socialdemokratisk-radikal regering. Men jeg kan godt med det samme meddele, at Enhedslisten ikke leverer stemmer til, at de, der tjener mest i dette samfund, får skattelettelse. Det leverer Enhedslisten ikke stemmer til.

Enhedslisten vil til gengæld meget gerne lægge stemmer til, at de, der ikke har særlig mange penge i det her samfund, får nogle skatteletter, og at de folk, der i dag lever af overførselsindkomst, får nogle bedre økonomiske vilkår. Det er den fordelingsprofil, der er i Enhedslistens skattepolitik, og det skal Det Radikale Venstre og Venstre og andre partier herinde ikke være i tvivl om. Så på den anden side af et valg synes jeg, at De Radikale skal skrive sig præcis dét bag øret.

Jeg vil sige, at det vigtigste formål med regeringens og Dansk Folkepartis forslag til skatteletter oprindeligt var at øge forskellen mellem dem, der var på arbejde, og dem, der ikke var, altså mellem dem, der havde arbejdsindkomst, og pensionisternes, de arbejdsløse og de syges indkomster. Det sker i en situation, hvor vi kan konstatere, at forskellen på løn og dagpenge er vokset dramatisk i de sidste 20 år, og at dagpengemodtagere i dag kan købe betydeligt mindre for deres dagpenge, end de kunne i 1982.

Hertil kommer, at timelønnen ifølge Dansk Arbejdsgiverforenings årlige strukturstatistik er steget i gennemsnit 3,8 pct. i årene 1992-2001. I samme periode er overførselsindkomsterne steget med 1,6 pct. i gennemsnit pr. år. Det vil med andre ord sige, at lønningerne er steget mere end dobbelt så meget som overførselsindkomsterne. Derfor er det da klart, at hvis man vil have en eller anden form for lighed i samfundet, må man afvise enhver tanke om, at der skal gennemføres skatteletter, som de fattigste, nemlig dem på overførselsindkomst, ikke får nogen som helst glæde af. Det er virkelighedens verden med det, som regeringen og Dansk Folkeparti vedtog sidste år, og det er virkelighedens verden med det her forslag.

Konsekvensen af den øgede forskel mellem løn og dagpenge vil jo også føre til et pres på mindstelønnen og et pres på de lavtlønnedes lønninger, for det er jo sådan, at jo dårligere vilkår de arbejdsløse har, desto dårligere vilkår er de villige til at acceptere at arbejde under. Så man kan ikke entydigt sige, at det her vil være

til gavn for de lavtlønnede, selv om de får en del af de skatteletter, der var sidste år.

Summa summarum, det er under alle omstændigheder sådan, at i den lovgivning, som blev behandlet sidste år, fik pensionisten og dagpengemodtageren et rundt nul ud af de 10 mia. kr., der blev afsat. Kassedamen fik 1.500 kr., mens direktøren fik 5.145 kr., altså godt tre gange så meget som kassedamen. Det er fordelingsprofilen i det forslag, som blev behandlet sidste år.

Det bliver sådan set endnu mere udtalt med det forslag, vi behandler i dag. De, der sidste år fik 0 kr., får i år 0 kr. Lavtlønnede, der sidste år fik en lille bitte smule, får denne gang et rundt nul. Først hvis man tjener 250.000 kr. eller derover, får man 725 kr., og tjener man mere, kommer man gradvist op på de her 2.565 kr. om året. Profilen er altså fuldstændig klokkeklar: De, der i forvejen har, skal gives mere. De, der i forvejen ingenting har, skal have et rundt nul på kontoen.

Den fremrykkede skattelettelse koster så samtidig 3,9 mia. kr. Det får man 3.000 stillinger for i år 2004, altså 3.000 stillinger for 3,9 mia. kr. Kære venner, hvis vi havde brugt de penge til at øge velfærden, havde vi stået i en situation, hvor vi kunne sætte 12.000 ekstra mennesker i beskæftigelse. De mennesker ville så f.eks. beskæftige sig med at tage sig af de gamle, tage sig af de syge, sørge for, at der var hænder nok i daginstitutionerne, sørge for, at skolerne blev renoveret og den slags, som vi alle, tror jeg, er enige om der godt kunne være behov for.

Dansk Folkeparti sagde meget kendetegnende i den her debat, at man ikke kan tilgodese alle grupper, når man laver aftale. I den her aftale synes jeg, at vælgerne skal huske på, at Dansk Folkeparti leverer de afgørende stemmer. Hvis Dansk Folkeparti sagde nej, ville der ikke være nogen aftale.

Kl. 11.35

Dansk Folkeparti siger: Vi kan ikke tilgodese alle grupper. Det gør så hverken Dansk Folkeparti eller regeringen. Men hvem er det, de prioriterer, når de så kun kan tilgodese et par grupper? De prioriterer direktøren, de prioriterer de højtlønnede blandt LO-medarbejderne, de prioriterer de højere funktionærer.

Til det vil jeg sige, at havde det været Enhedslisten, der havde leveret de afgørende stemmer, er der ikke nogen tvivl om, at de grupper, der var blevet prioriteret, var de grupper, der i dag ikke kan tage del i forbrugsfesten. Det havde været de lavtlønnede, det havde været de ufag-

lærte, det havde været butiksmedarbejderne, det havde været folk på overførselsindkomst. For når der skal prioriteres, skal der selvfølgelig prioriteres og gives penge til dem, der har mindst i samfundet. Der kan jeg i øvrigt i en bibemærkning sige, at det også ville være der, det ville give den største beskæftigelseeffekt.

Enhedslisten kan stemme nej til det her forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KD):

Vi havde jo allerede en forpremiere, kan man sige, på debatten i dag i forbindelse med den aktuelle debat i onsdags, og ved den lejlighed kunne jeg meddele på Kristendemokraternes vegne, at vi ikke kan støtte regeringens forårspakke, og dermed var det også allerede sagt, at vi ikke kan støtte det fremsatte lovforslag, L 185, om ændring af påligning af indkomstskat til staten m.v.

Det følger selvfølgelig også af, at vi allerede sidste år, da vi behandlede regeringens skattepakke, sagde nej tak til denne, og regeringens forårspakke består jo for en stor dels vedkommende, at man fremrykker implementering af skattepakken fra sidste år. Derfor er der på den ene side ikke så meget nyt under solen, og på den anden side er der det jo så alligevel, for det, regeringen reelt gør for, som man siger, at give en økonomisk impuls til opsvinget, er at sætte yderligere gang i det private forbrug.

Regeringen har talt meget for, at det private forbrug skal øges, og lægger nu yderligere op til forbrugsfest med dette lovforslag. Vi ønsker selvfølgelig borgerne det godt, også i forhold til at kunne købe sig forskellige goder, men efter vores opfattelse er det sandt at sige ikke lige en privat forbrugsfest, vi har brug for. Vi har nok snarere brug for at udvide det offentlige forbrug en kende for at få løst nogle af de opgaver, som trænger sig på i forhold til vores nedslidte skoler, som skal renoveres, i forhold til at forbedre arbejdsmiljøet i vores daginstitutioner og også løse nogle af de opgaver, som trænger sig på i forhold til vores ældre. Det er her, vi i virkeligheden, hvis vi skal øge forbruget en kende, har brug for at øge forbruget, og det bliver så i givet fald det offentlige forbrug.

Også af de grunde kan vi ikke støtte regeringens forslag. Dertil kommer selvfølgelig, at beskæftigelseeffekten ved hele forårspakken og i særdeleshed ved at se på disse fremrykkede

skattelettelser jo altså er yderst begrænset, selv om lidt selvfølgelig også har ret i forhold til at få skabt flere i beskæftigelse. Men det kunne gøres bedre, hvis man gjorde det anderledes.

Men det har regeringen ikke villet. Man har i stedet for satset på det, som man måske også tror kan være et sikkert kort i forhold til vælgerne. Det må vælgerne selvfølgelig selv afgøre. Men vi synes ikke, at man skal springe over, hvor gærdet er lavest, og det er faktisk, hvad regeringen efter vores opfattelse har gjort.

Dertil kommer, at man kan diskutere, som også økonomer har gjort det de sidste dage, hvorvidt dette initiativ i virkeligheden er holdbart i forhold til, hvad der er gavnligt for dansk økonomi mere overordnet set lige nu. Der er jo flere, der rent faktisk har advaret imod at foretage sig det, som regeringen nu gør. Der er så også andre, der har sagt, at det er i orden, og at der er rum for det – det skal medgives. Men det gør jo i sig selv også, at det er en usikker sejlads, som regeringen har indskibet sig på med lige præcis forårspakken.

Så alt i alt vender vi altså tommelfingeren nedad fra Kristendemokraternes side, når forslaget kommer til endelig afstemning i Folketinget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det skatteministeren.

Kl. 11.40

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg tror, at der bredt i den danske befolkning er enighed om behovet for, at det spirende opsving nu hjælpes på vej; at vi med en ekstra indsats sørger for, at beskæftigelsen bliver bedre her i samfundet.

Vi har overvejet den situation grundigt i regeringen. Vi har kunnet konstatere, at Danmark grundlæggende har en meget sund økonomi, og derfor har vi sagt, at nu synes vi, at der er plads til og mulighed for at hjælpe det spirende opsving på vej. Det har vi sagt, det har andre også sagt, ja, selv nationalbankdirektøren siger jo, at det er der plads til.

Man kan diskutere forskellige holdninger om tidspunkt, og hvad ved jeg. Nogle økonomer mener, det er for tidligt, andre mener, at det er for sent. Sådan går diskussionen jo ofte. Men det, man ikke kan diskutere, er, at der er plads i den danske økonomi til at gøre det, og det gør vi.

Hvis nogle mener, at vi får lidt for meget damp på kedlerne, er der altså også mulighed

for at træde på bremsen på et eller andet tidspunkt. Men det er ikke situationen nu. Nu har vi brug for at få det opsving rigtigt løbet i gang, og det er det, det hele drejer sig om.

De næste 3 års skattelettelser blev rykket frem, sådan at de får virkning nu. Det er den metode, vi anvender. Derudover forhøjer vi beskæftigelsesfradraget med 1.000 kr. til maksimalt 7.000 kr. Vi løfter mellemskattegrænsen. Det betyder, at næsten halvdelen, næsten hver anden af dem, der i dag betaler mellemskat, slipper for det i fremtiden. Marginalskatten sænkes altså med 6 pct. Det gør det mere attraktivt at gøre en ekstra indsats og tage et job.

Mange, der har lyttet til den diskussion, som har været her i formiddag, er måske lidt forvirrede. Hvad betyder det egentlig for mig? Giver det overhovedet nogen skattelettelse, eller giver det ikke nogen skattelettelse?

Jeg synes, det er meget, meget glædeligt for mig som skatteminister at kunne konstatere, at her gennemføres altså en skattelettelse for alle i arbejde, som kan mærkes.

Men er nogen i tvivl om alle de der politiske påstande fra den ene til den anden, synes jeg, at man stille og roligt skulle slå op på Skatteministeriets hjemmeside. Der kan man få beregnet sin egen personlige skat. Og så kan man få syn for sagen: Hvad betyder det for mig?

Jeg vil godt sige, at der jo i debatten har været ganske mange påstande og mange argumenter, som jeg ikke skal gå i dybden med, men jeg skal kun gøre opmærksom på, at de vilkår, som vi diskuterede sidste år, da vi diskuterede første trin af den skatteomlægning, der her er tale om, i princippet ikke har ændret sig. Det her er et initiativ, som gør det mere attraktivt at tage et job. Det er et initiativ, som har til formål at rokke ved ledighedstallene. Det er et initiativ, som har virkning rundt omkring i alle lokale samfund, og jeg vil være overbevist om, at man vil kunne mærke det få en effekt på beskæftigelsen.

Jeg vil gerne sige, at der med henvisning til pjecen har været nævnt den direkte virkning på beskæftigelsen med 6.000. Ja, men derudover sættes der meget i gang, og der er jo masser af mennesker, som i beskæftigelsesinitiativer får en opkvalificering til at tage et job, som de ikke har kunnet få i dag.

Vi sætter en række offentlige anlægsarbejder i gang, og vi foretager i det hele taget en række initiativer, som både på kort og længere sigt har betydning. Alt i alt vil jeg sige, at her er der altså

tale om en saltvandsindsprøjtning. Det er det, vi har brug for lige nu. Det er det, regeringen mener, og det tror jeg også at en meget stor del af befolkningen føler. Der er brug for, at vi nu får mere gang i hjulene, og derfor er jeg glad for i dag at kunne konstatere, at der er et flertal af Folketingets medlemmer, som bakker op bag denne reform.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt bare lige indledningsvis bede ministeren bekræfte, at ser man det foreliggende forslag i sammenhæng med det næste om SP-bidraget, som jo er præcis to sider af samme sag i regeringens forårspakke, er den reelle effekt, at ser man det over en livstidsbetragtning for den enkelte borger, så sker der det, at folk med en indkomst under mellemskattegrænsen betaler for, at der kan komme en nettoskattelettelse for folk over mellemskattegrænsen; bare for at få det fordelingspolitiske på plads.

Mit andet spørgsmål handler om beskæftigelseseffekten af det her, hvilket jo også var en del af ministerens motivation i indlægget. Jeg vil spørge sådan mere politisk: Vil ministeren ikke medgive, at det ikke er imponerende ved en så stor øvelse med så store armbevægelser, som man foretager her, at få en effekt på 6.000 beskæftigede? Det er jo ikke noget synderligt i betragtning af, hvor store armbevægelser man har i sving, og hvor stor stigning i arbejdsløsheden vi har været vidne til, siden regeringen trådte til.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg er meget ked af at måtte gentage, hvad jeg sagde før om det med ledigheden. De 6.000 er den direkte effekt, men derudover er der en lang række andre følgevirkninger. Dette at vi opkvalificerer medarbejdere, som i øjeblikket er arbejdsløse, har jo på både kort og på længere sigt en effekt, plus det, at en række af de initiativer, vi lægger op til her, har effekt på både kortere og længere sigt.

Der er ingen diskussion om, at vi totalt set taler om en flerårsvirkning på ledigheden i størrelsesordenen 22.000 mennesker, og det synes jeg er et ganske godt resultat, når man tænker på, at vi med det her ikke laver nogen tvangsforanstaltninger af den type, som SF og andre venstreorienterede partier er tilhængere af.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil bare lige minde om mit spørgsmål fra før om fordelingsprofilen på det her, om ministeren ikke kan bekræfte, hvem det er, der over et livsførløb betaler for det her, men lad det nu ligge.

Nu gik mit spørgsmål om beskæftigelseseffekten jo ikke på delen omkring opkvalificering eller for den sags skyld fremrykning af offentlige investeringer. Det har jo dybest set ikke noget med lovforslag nr. L 185, som vi behandler lige nu, og som er skatteministerens ansvar, at gøre.

Mit spørgsmål gik på, at det, at man fremrykker skattelettelser, som det her forslag går ud på, har en meget, meget beskeden effekt på beskæftigelsen. Og så er mit spørgsmål bare ganske simpelt til skatteministeren: Er det ikke lidt utilfredsstillende at lave et så omfattende tiltag og motivere det med beskæftigelsen og så få et så minimalt udbytte i den sidste ende? Er det ikke i virkeligheden bare en – undskyld mig – dårlig undskyldning for at fremrykke skattelettelserne, fordi man er presset i meningsmålingerne?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu kan man da altid tage et enkelt lille hjørne ud og sige, at lige præcis det her så giver 6.000. Der er noget andet, der giver andre 6.000. Til sammen når vi altså op på 22.000. Men jeg synes, det altså er vigtigt for hr. Homann at være opmærksom på, at vi her taler om en samlet pakke, der omfatter en lang række initiativer og også offentlige anlægsprojekter og en række andre ting, herunder også – for nu at komme ind på det med den sociale profil – en milliard til de allersvageste i vores samfund.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

I forlængelse af mit ordførerindlæg havde jeg en dialog med hr. Jens Rohde om, hvordan fremrykningen er finansieret. Jeg kunne godt tænke mig at få skatteministeren til at bekræfte, at fremrykningen jævnfør tabel 2, side 19, i regeringens oplæg er finansieret af, at man suspenderer SP'en i 2004 og 2005. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Det er korrekt, at der går 3,9 mia. kr. ind og 3,9 mia. kr. ud, og så kunne man umiddelbart spør-

ge: Er det i sammenhængen? Nej, det er det ikke. Det er det ikke, nej. SP'en kan godt stå for sig selv. Det gjorde den faktisk sidste år, da vi lavede den samme besparelse på skatteområdet på ca. 10 mia. kr., som er fuldt finansieret inden for 2010-målsætningen.

Kl. 11.50

Så de besparelser, som befolkningen her oplever, den nedsættelse af beskatningen, skal altså ses isoleret også i forhold til SP-bidraget.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

I tabel 2, side 19, står der: Den umiddelbare virkning på de offentlige finanser eksklusive afledte aktivitetsvirkninger. Og der står, at suspensionen af SP'en i 2004 og 2005 giver en indtægt på 3,9 mia. kr. Det gør den både i 2004 og i 2005. Så står der her, at fremrykning af skattelettelserne i 2004 koster 3,9 mia. kr.

Hvis man ikke havde suspenderet SP'en, havde man haft et rigtig dårligt regnestykke, det kan skatteministeren ikke tale sig udenom. Suspensionen af SP'en er nødvendig for at få det her til at hænge sammen. Det er fair nok. Jeg mener bare, at man ikke skal tale sig udenom, at det er sådan. Det har man valgt at gøre, og det er så det.

Effekten af det her, og det er bare mit andet spørgsmål, er, at man jævnfør tabel 1 får en øget beskæftigelse på 6.000. Derudover får man 6.000 ekstra, som flyttes fra ledighed til aktivering. 6.000 mennesker ekstra i arbejde i 2004 ifølge det her. Ud af 3 millioner mennesker, som i forvejen er i job, er det en effekt på 2 promille. Er det imponerende?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil bare om det sidste sige, at der altså er en række andre følgevirkninger, som jeg tidligere har været inde på, og totalt set taler vi altså om en virkning for ledigheden i det danske samfund, hvilket også fremgår af side 19, tabel 1, på 22.000.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Midlertidig suspension af bidraget til Særlig Pensionsopsparing).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 17/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

I dag var solen lige fremme og skinne på os, og sådan var det også, første gang forårspakken blev præsenteret. Vi skal i dag lægge de frø i dansk økonomi og tilføre den varme, der skal til, for at forår kan blive til sommer. For at forår kan blive til vækst og beskæftigelse, skal vi ved vor lov sørge for at tilføre dansk økonomi en masse grokraft. Vi er allerede startet med skattelettelserne, som bliver udvidet her fra den 1. juni.

Med dette lovforslag suspenderer vi lønmodtagernes 1 pct.s tvangsopsparing i SP. Alle kan på deres lønseddel se, at vi hver dag fjerner 1 pct. af indtægten og deponerer den i en central fond, der oprindeligt blev opfundet af Socialdemokratiet for at stoppe væksten. Men enhver kan jo se, at vi i dag ikke har brug for en fondsplacering af passive penge.

Venstre vil gøre disse passive penge til aktive penge. Vi vil slippe borgernes egne penge fri. De skal ud og arbejde. De skal bruges til, hvad borgerne selv mener de har brug for.

De kan fortsat gå til pensionsopsparing, de kan gå til en ny cykel, de kan gå til et indskud i en vindmølle, de kan gå til ferie på Fanø, de kan gå til indkøb af økologisk mad, de kan gå til at vedligeholde huset eller lejligheden, de kan gå til isolering af boligen, de kan gå til køb af ud-

dannelse og rådgivning og kurser, de kan gå til en selv, de kan gå til familien, de kan gå til snusfornuftigt forbrug, de kan gå til grønt forbrug, de kan gå til forbrug af bløde værdier, og de kan gå til vildt forbrug. Der er sådan set ikke nogen grænser.

I modsætning til Socialdemokratiet og venstrefløjen overlader Venstre disse beslutninger til den enkelte og hendes familie. Vi mener, at den enkelte borger kan bruge pengene på en sådan måde, at det kan føre til indkøb af varer eller ydelser, som alt sammen vil føre til, at beskæftigelsen vil stige. Dermed starter vi bølgen.

Disse penge fra SP og skattelettelserne og den kommende udvidede ældrecheck til 170.000 af de fattigste ældre vil føre til forbrug, de vil øge købekraften i vort samfund, og det vil være en del af en vældig beskæftigelsesplan. Disse penge, vi her vil sætte fri, vil gå foran og trække et yderligere forbrug med sig og på den måde sætte gang i en vækstbølge, som en offentlig beskæftigelsesplan ikke ville kunne magte.

Kl. 11.55

En typisk LO-familie får ekstra til rådighed pr. år med start fra 2004 følgende: De oprindelige skattelettelser fra 2004, nemlig lidt over 5.000 kr., nye skattelettelser i 2004, 3.000 kr., og en frigivelse af SP-bidraget, 3.000 kr. Det vil sige, at i alt over 11.000 kr. får en LO-familie ekstra til rådighed.

De nye skattelettelser, som træder i kraft med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2004, vil sammen med suspension af SP-bidrag blive indregnet i de nye skattekort, som vi får omkring den 1. juni. Derved vil de allerede indbetalte SP-bidrag fra januar til og med maj måned tilbageføres til lønmodtagerne. SP-bidraget er suspenderet til den 1. januar 2006, hvorefter man fortsat indbetaler den ene procent til SP.

Det skal tilføjes, at planerne om valgfrihed i SP fortsat vil blive ført ud i livet, således at den enkelte lønmodtager i fremtiden får mere bestemmelsesret over sin pension og dennes placering.

Den direkte virkning af forårspakken giver 22.000 flere i beskæftigelse i 2004. Det er borgerne, som dermed får flere penge mellem hænderne, og som kan efterspørge flere ydelser i butikkerne, og det er den måde, vi starter bølgen på.

Venstre ser optimistisk på muligheden for, at efter forår kommer sommer, skattelettelser og SP-suspensionen kommer med varmen, og Venstre tror, at borgerne og virksomhederne har set lyset.